

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยครู
ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา

(A Study of Errors in Written English of
the Students of Elementary Teacher Certificate)

ปริญญานิพนธ์
ของ
ประทีป รุ่งครานนท์

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มีนาคม ๒๕๑๗

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาประเด็นนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาบัณฑิต
ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้

.....*ปกาสัย ดมชรัตน์*.....

ประธาน

.....*ส.ร. ทวีตธรรม*.....

กรรมการ

.....*อรรถกมล สืบพงศ์*.....

กรรมการ

มีนาคม ๒๕๑๗

ประกาศคุณูปการ

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ปราณี ชนะตานันท์
อาจารย์สุไร พงษ์ทองเจริญ และอาจารย์อังคณา สายยศ ที่ได้กรุณา
ให้คำแนะนำและตรวจแก้ไข จนกระทั่งปริญานพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ในวิทยาลัยครูทั้ง ๕ แห่ง ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ
ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเฉพาะ อาจารย์ชูศรี สุวรรณโชติ หัวหน้าแผนก
วิชาภาษาอังกฤษของวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือแก
ผู้เขียนอย่างดียิ่ง

ขอขอบคุณ คุณวัฒนา รุ่งทรานนท์ คุณโชคชัย ศักดิ์ศรี และ
คุณกระจาง ตะเวทิพงศ์ รวมทั้งท่านอื่น ๆ อีกหลายท่านที่มีใจกล่าวนามในที่นี้
และนักศึกษาวิทยาลัยครูชั้นปีที่ ๒ ในวิทยาลัยครูทั้ง ๕ แห่ง ที่ได้ร่วมมือช่วยเหลือ
เป็นอย่างดี

ประทีป รุ่งทรานนท์

สารบัญ

บทที่		หน้า
๑	บทนำ.....	๑
	บทนำ.....	๑
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	๕
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	๕
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	๖
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	๖
	ข้อตกลงเบื้องต้น.....	๗
	คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ.....	๗
๒	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	๘
๓	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	๒๓
	กลุ่มตัวอย่าง.....	๒๓
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	๒๓
	วิธีรวบรวมข้อมูล.....	๒๕
	การจัดกระทำกับข้อมูล.....	๒๖
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	๒๘
๔	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	๓๐

๕	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	๔๕
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	๔๕
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	๔๖
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	๔๖
	ผลของการศึกษาค้นคว้า.....	๔๗
	การอภิปรายผลของการศึกษาค้นคว้า.....	๕๐
	ข้อเสนอแนะต่อวิทยาลัยครู.....	๕๖
	ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป.....	๕๗
	บรรณานุกรม.....	๕๘
	ภาคผนวก.....	๖๕

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
๑	การยละของข้อบกพร่องของนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้โครงสร้าง ทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน.....	๓๑
๒	การยละของข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา เกี่ยวกับการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ เรียงตามลำดับ ของความถี่ที่พบในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ ๑	๓๒
๓	การยละของข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา เกี่ยวกับการใช้คำศัพท์และสำนวน เรียงตามลำดับของความถี่ ที่พบในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ ๒.....	๓๕
๔	การยละของข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา เกี่ยวกับการสะกดคำ เรียงตามลำดับของความถี่ที่พบใน แบบทดสอบปรนัยฉบับที่ ๓.....	๓๗
๕	การยละของข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา เกี่ยวกับการใช้เครื่องหมายวรรคตอน เรียงตามลำดับของ ความถี่ที่พบในแบบสอบถามปรนัยฉบับที่ ๔.....	๔๐
๖	คะแนนเฉลี่ยและคะแนนที่ (T - score) ของข้อบกพร่องใน แบบทดสอบฉบับที่ ๑ - ๔	๔๑
๗	สหสัมพันธ์ของข้อบกพร่องทั้ง ๔ ด้านของนักศึกษาจากแบบทดสอบ ปรนัยทั้ง ๔ ฉบับกับข้อบกพร่องทั้ง ๔ ด้านของนักศึกษาจาก แบบทดสอบอัตนัย	๔๓
๘	สหสัมพันธ์ของคะแนนรวมที่นักศึกษาทำได้จากแบบทดสอบปรนัยทั้ง ๔ ฉบับกับคะแนนรวมที่นักศึกษาทำได้จากแบบทดสอบอัตนัย....	๔๔

บทที่ ๑

บทนำ

มนุษย์ในสมัยโบราณมีการสื่อสารและทำความเข้าใจกันโดยใช้ภาษาพูด เป็นที่ทราบกันดีว่า ในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด โดยวิธีการพูดหรือบอกเล่าต่อ ๆ กันมานั้น จะมีข้อผิดพลาดและขาดตกบกพร่องได้ ชนรุ่นหลังได้คิดสัญลักษณ์แทนภาษาพูด เพื่อใช้ในการบันทึกเหตุการณ์และความเป็นไป ตลอดจนวรรณกรรมต่าง ๆ เพื่อมิให้สูญหายไปและเก็บไว้เป็นหลักฐานอันน่าประหลาดอย่างมากมาสู่ผู้ทำการศึกษาในยุคหลัง สัญลักษณ์ที่คิดขึ้นมานั้นได้มีการจัดรูปให้เป็นไปตามหลักไวยากรณ์ของภาษา จึงได้เกิดเป็นภาษาเขียนขึ้นเพิ่มจากภาษาพูดที่มีอยู่แล้ว คำรับคำร่ำตลอดจนเอกสารต่าง ๆ อ่านวยผลดีแก่มนุษย์ในการศึกษาค้นคว้าอย่างมากเราจึงกล่าวได้ว่า ภาษาเขียนมีความสำคัญไม่น้อยไปกว่า

ภาษาพูดอันถือว่าเป็นตัวภาษาที่แท้จริงเลย

แต่ละภาษาย่อมมีระบบและกฎเกณฑ์ที่แน่นอนและมีลักษณะอย่างเดียวกันคือ มีประโยคและประโยคจะประกอบด้วย นามวลีและกริยาวลี มีคำที่มีลักษณะที่เรียกกันว่า นามและกริยา^๑ ดังนั้นการที่จะทำความเข้าใจในภาษาเขียน จะต้องมีการกำหนดตัวอักษร การสะกดคำและวิธีการเขียนให้ถูกต้องตามลักษณะโครงสร้างของภาษา เพื่อให้เป็นที่เข้าใจกันระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน

✓ ในการเรียนภาษา ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะ ๔ อย่าง^๒ คือทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การฝึกทักษะในการเขียน

^๑ อุดม วโรตม์ลิขิตกุล ภาษาศาสตร์เบื้องต้น หน้า ๑๒ - ๑๓.

^๒ ศิร แสงชนู และ คิต พงศทัต คู่มือครูภาษาอังกฤษ ภาคทฤษฎีและปฏิบัติ หน้า ๒ - ๔.

ควรมาเป็นลำดับสุดท้าย หลังจากที่มีความสามารถในการฟัง การพูด และการอ่าน
เสียก่อน ทั้งนี้ก็เพราะการเขียนต้องประกอบด้วยความสามารถต่างๆ เช่น ความสามารถ
ในการเขียนภาษา ให้เป็นประโยค เป็นวลี และเป็นกระส่วนต่างๆ ตามความนิยมของ
ภาษา สามารถเรียงลำดับความนึกคิดให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้ชัดเจน และใช้
เครื่องหมายวรรคตอนเป็นเครื่องช่วยการอ่านได้ถูกต้อง* การเขียนให้ถูกต้องจึงเป็น
สิ่งสำคัญ เพราะ ถ้าเขียนผิด ก็อาจทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายผิดไป หรือไม่เข้าใจ
ในสิ่งที่ตนอ่านได้

การเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมขึ้นจากภาษาไทยอีกภาษาหนึ่ง ได้เริ่มมีขึ้นใน
รัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยจ้างครูชาวอังกฤษคือ นางแอนนา
เลียวโนเวนส์ (Mrs. Anna Leonowens) มาสอนภาษาอังกฤษแก่พระเจ้าลูกเธอ
ในราชสำนัก^๒ ต่อมาก็มีการขยายการสอนภาษาอังกฤษ แพร่หลายออกไปตามโรงเรียน
และเพิ่มจำนวนโรงเรียนขึ้นไปเรื่อยๆ ภายหลังจึงเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร
ในระบบการศึกษาของไทย ทั้งนี้ก็เพราะ วิทยาการทั้งหลายส่วนใหญ่มีกภาษาอังกฤษ
เป็นเครื่องมือ ความจำเป็นที่จะต้องติดต่อกับชาวต่างประเทศมีมากขึ้น ตำราทั้งหลาย
โดยเฉพาะวิชาการชั้นสูง จำเป็นต้องใช้ที่เป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นการให้รู้ภาษาอังกฤษ
จึงเป็นพื้นฐานไปสู่การหาวิชาความรู้ ในชั้นสูงขึ้นไป^๓

จากการกล่าวในตอนต้นแล้วว่า การเขียนมีความสำคัญต่อการติดต่อสื่อสาร
และการศึกษาค้นคว้ามาก ดังนั้นในการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจะต้องได้รับการ
ฝึกฝนในด้านการเขียนไม่น้อยกว่าด้านอื่นๆ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจถึงลักษณะ
และองค์ประกอบของการเขียน ตลอดจนสัญลักษณ์ต่างๆที่ใช้ในการเขียนภาษาอังกฤษ

*ม.ล.บุญเหลือ กุญชร ข้อสังเกตเกี่ยวกับระเบียบวิธีสอนภาษาอังกฤษ
หน้า ๙๔.

^๒กานดา ณ ถลาง วิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา หน้า ๕.

^๓กานดา ณ ถลาง ด.ค. หน้า ๘.

ลาโด^๑ ได้ให้ความหมายของการเขียนภาษาต่างประเทศไว้ว่า หมายถึงความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วในสถานการณ์ต่างๆไป รวมทั้งความสามารถในการใช้โครงสร้างของภาษา คำศัพท์ และสัญลักษณ์ที่ใช้แทนภาษาพูด ผู้เรียนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และโครงสร้างของภาษา ก่อนที่จะลงมือเขียนจริงๆ^๒ และปัญหาที่สำคัญในการเขียนก็คือ ความรู้พื้นฐานในด้านคำศัพท์ การสะกดคำ และการใช้โครงสร้าง^๓

จากรายงานของคณะสำรวจภาวะภาษาอังกฤษทั่วประเทศ พบว่า พื้นความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนอ่อน อันเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งเนื่องจากครูผู้สอน ตัวนักเรียน ผู้บริหาร และสิ่งแวดล้อมต่างๆ^๔ และเมื่อพิจารณาถึงเวลาที่เด็กไทยได้ใช้เรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นระยะเวลาที่นาน และควรจะมากพอที่จะทำให้เด็กไทยได้เรียนรู้ และสามารถใช้อังกฤษได้ดี แต่เมื่อพิจารณาผลของการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กไทย ค่อนข้างเป็นกลางแล้ว เราจะต้องยอมรับโดยไม่มีข้อแม้เลยว่า เด็กไทยไม่มีความสามารถเท่าที่ควร^๕ คือ นักเรียนมีปัญหาในด้านการใช้ภาษาอังกฤษไม่ถูก สะกดผิด และเขียนประโยคไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์^๖

โครงสร้างทางไวยากรณ์อังกฤษเป็นปัญหาที่สำคัญต่อนักเรียนไทย เพราะโครงสร้างของภาษาไทยและภาษาอังกฤษแตกต่างกันมาก นักเรียนมีข้อบกพร่องอันเนื่องมาจากการเลือกโครงสร้างผิด และการถ่ายโอนนิสัยจากภาษาแม่ นอกจากนี้

^๑Robert Lado, Linguistics Across Culture, p. 248.

^๒Peter F. Oleva, The Teaching of Foreign Language, p. 5.

^๓Rebecca M. Vallette, Modern Language Testing, p. 131.

^๔กานดา ณ ถลาง ล.ค. หน้า ๑๐ - ๑๓.

^๕กานดา สีนขวานนท์ วิธีสอนภาษาอังกฤษ หน้า ๒.

^๖คมคาย จงเจริญสุข "การสอนอ่านและเขียน" เอกสารนิเทศการศึกษา ๔๐:๕๘ ธันวาคม ๒๕๑๐.

เราก็อาจทำนายและให้คำอธิบายโครงสร้างที่เป็นปัญหาในการเขียนของนักเรียนได้ โดยการเปรียบเทียบภาษาที่เรียนกับภาษาแม่ของนักเรียนอย่างมีแบบแผน^๑ ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ในเรื่องโครงสร้างของภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี สามารถเปรียบเทียบภาษาทั้งสองได้ เพื่อจะได้ทราบถึงวิธีวิเคราะห์ข้อบกพร่องของนักเรียน และหาวิธีแก้ไขข้อบกพร่องนั้นๆต่อไป นอกจากนี้ การที่ครูสามารถช่วยนักเรียนแก้ไขข้อบกพร่องได้นั้น ก็จะช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น เพราะการที่นักเรียนได้ศึกษาข้อบกพร่องของตนเอง และทำการแก้ไขข้อบกพร่องนั้นๆ จะช่วยปรับปรุงความสามารถในการเขียนของนักเรียนได้ยิ่งขึ้น^๒

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ในการเขียนภาษาอังกฤษ ผู้เขียนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ คำศัพท์ การสะกดคำ ส่วนวน และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน สามารถเขียนได้ถูกต้อง ให้เป็นประโยชน์ข้อความและเรียงความได้ ซึ่งเราจะเห็นว่า นักเรียนไทยแม้ในระดับอุดมศึกษาก็ยังมีข้อบกพร่องทางด้านนี้อยู่มาก ทำให้ไม่อาจเขียนข้อความหรือเรียงความได้อย่างถูกต้อง ผู้เขียนจึงสนใจที่จะศึกษาค้นคว้า เรื่องข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยวิธีการวิเคราะห์จากข้อบกพร่องซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่ได้ทำในแบบทดสอบการเขียน อันได้แก่ คำนองค์ประกอบพื้นฐานในการเขียนและการเขียนเป็นข้อความและเรียงความ

^๑Narumon Saengplong, An Outline Programme for Remedying Grammatical Errors in Written English in Upper Secondary School in Thailand. p. 2.

^๒สุโร พงษ์ทองเจริญ วิธีสอนภาษาอังกฤษ หน้า ๑ - ๔.

^๓Edith E. Shepherd, "A Preliminary Experiment in Teaching English Usage," Supplementary Educational Monographs, p. 91 - 108

ความหมายของการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา วิทยาลัยครูระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาศึกษา ของวิทยาลัยครูต่างๆ โดย จะศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบต่อไปนี้

๑.๑ การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์

๑.๒ การใช้คำศัพท์และสำนวน

๑.๓ การสะกดคำ

๑.๔ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน

๒. เพื่อศึกษาข้อบกพร่องในด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ว่า นักศึกษามีข้อบกพร่องในแต่ละด้าน แตกต่างกันมากน้อยเพียงใด

๓. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของข้อบกพร่องทั้ง ๔ ด้านคือ การใช้ โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และการใช้ เครื่องหมายวรรคตอน กับการนำไปใช้ในการ เขียนประโยคและข้อความ

๔. เพื่อศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษที่นักศึกษาส่วนใหญ่ ทำผิด โดยอาศัยการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาอังกฤษกับภาษาไทย

๕. เพื่อเป็นข้อเสนอแนะในการแก้ไขข้อบกพร่อง ในการเขียน ภาษาอังกฤษ อันอาจนำไปปฏิบัติในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

๑. ทำให้ทราบว่านักศึกษาวิทยาลัยครู ระดับประกาศนียบัตรวิชา การศึกษา มีข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษด้านใดบ้าง และข้อบกพร่อง ในการเขียนที่นักศึกษาทำผิดมากที่สุดคืออะไร อันจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน ในการปรับปรุงการสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านี้ และอาจเป็นส่วนช่วยใน การวางจุดมุ่งหมายของการสอนเขียนภาษาอังกฤษต่อไป

๒. เพื่อให้ทราบว่าควรแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษ
อย่างไร และควรพึงเล็งค่านิดเป็นพิเศษ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

๑. ข้อบกพร่องในการเขียนของนักศึกษาน่าจะมีมากในเรื่องต่อไปนี้ คือ
 - ๑.๑ การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์
 - ๑.๒ การใช้คำศัพท์และสำนวน
 - ๑.๓ การสะกดคำ
 - ๑.๔ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน
๒. ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษในด้านต่างๆ ดังกล่าวน่าจะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับข้อบกพร่องในการเขียนประโยคและข้อความ
๓. นักศึกษามีข้อบกพร่องในแต่ละด้าน คือ ด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้านี้จะเสนอผลภายในขอบเขตดังนี้

๑. การศึกษาค้นคว้าทำเฉพาะกับนักศึกษาวิทยาลัยครู ระดับประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นปีที่ ๒ ในวิทยาลัยครูต่าง ๆ ปีการศึกษา ๒๕๑๖
๒. ข้อบกพร่องในการเขียนจะพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้
 - ๒.๑ การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์
 - ๒.๒ การใช้คำศัพท์และสำนวน
 - ๒.๓ การสะกดคำ
 - ๒.๔ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน

๓. องค์ประกอบอื่นๆ เช่น เกณฑ์สติปัญญาและเทคนิคการสอนของครู ไม่นำมาเกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ข้อตกลงเบื้องต้น

นักศึกษาคอบแบบทดสอบอย่างเต็มความสามารถ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

๑. ข้อบกพร่อง หมายถึง ข้อสอบที่นักศึกษาทำผิด ในการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

๒. การเขียน หมายถึง การเขียนภาษาอังกฤษในระดับประโยค ระดับข้อความ

๓. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาวิทยาลัยครูชั้นปีที่ ๒ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ในวิทยาลัยครู ปีการศึกษา ๒๕๑๖

๔. โครงสร้างทางไวยากรณ์ หมายถึง ระเบียบวิธีการเรียบเรียงคำในประโยค ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงรูปของคำ ให้สอดคล้องกับหน้าที่ของคำนั้น ๆ ในประโยค

๕. คำศัพท์ หมายถึง คำศัพท์ที่เหมาะสมกับพื้นความรู้ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา โดยพิจารณาจากตำราที่ใช้ประกอบการเรียน บิดีความหมายตามที่ปรากฏในพจนานุกรม และตามบริบท (Context)

๖. สำนวน หมายถึง คำหรือกลุ่มคำ ที่มีความหมายเฉพาะ และเป็นที่ยอมรับใช้ในภาษาอังกฤษ ที่เหมาะสมกับพื้นความรู้ของนักศึกษา

๗. การสะกดคำ หมายถึง การประสมตัวอักษรให้เป็นคำที่มีความหมาย

๘. เครื่องหมายวรรคตอน หมายถึง เครื่องหมายต่างๆ ที่เป็นเครื่องหมาย

ในการอ่าน รวมทั้งการใช้พยัญชนะตัวใหญ่ (Capital letter) ที่ช่วย
ให้เข้าใจความหมายของภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง

๔. การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาอังกฤษกับภาษาไทย หมายถึง การ
นำเอาภาษาอังกฤษกับภาษาไทย มาเปรียบเทียบกันเพื่อหาความแตกต่าง และ
ความคล้ายคลึงกันของภาษาในด้านต่างๆ เช่น ด้านไวยากรณ์ และคำศัพท์

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้เขียนได้ศึกษาค้นคว้าผลงานของผู้ที่ได้นำการศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับต่าง ๆ ทั้งที่ทำการศึกษาค้นคว้าภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อจะได้ทราบถึงผลของการศึกษาค้นคว้าในส่วนที่เป็นแนวทางและเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ดังนี้

ความสามารถในการเขียนของนักเรียนจะมีได้ก็ต่อเมื่อ มีการจัดการเรียนการสอนและมุ่งฝึกฝนในการเขียนให้กับนักเรียน ในชั้นแรกนักเรียนอาจได้รับการฝึกฝนให้เขียนเป็นประโยคที่ถูกต้อง ต่อมาจึงฝึกให้เขาเรียบเรียงประโยคให้เป็นข้อความหรือเรียงความ ส่วนการฝึกฝนให้เขียนเกิดแนวคิดในการเขียนเป็นขั้นที่ยากขึ้นมาอีก เพราะโดยทั่วไปแล้ว นักเรียนจะสามารถเขียนเป็นประโยคได้ แต่ไม่อาจเขียนเป็นเรียงความได้ การกำหนดแนวทางการเขียนเรียงความให้ (guided composition) เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยจัดปัญหาไม่ให้นักเรียนต้องมาพะวงในเรื่องแนวความคิดในการเขียน โดยวิธีนี้จะทำให้นักเรียนเขียนไปในแนวเดียวกัน จัดปัญหาในด้านแนวความคิดและการวัดผลก็ทำได้สะดวกและรัดกุม

ความสามารถในการเขียนของนักเรียนมีความแตกต่างกันมาก เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มเก่งกับกลุ่มอ่อน ก็จะเห็นได้จากผลการศึกษาดังคงประกอบนางประการทางคำค้นคดีและเขาวัวัญญาที่เกี่ยวข้องกับการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๔๓ คน จากโรงเรียน ๔ แห่ง ของ อินเดีย^๒ โดยแบ่ง

^๑ Saowanee Indrabhakti and M.N. Long, "Writing Courses at the College and University Level," Bulletin of English Language Center, Vol. 1 3:20 October, 1971 p. 23 - 24.

^๒ Roger Hyndman, "Some Factors Related to the Writing Performance of 10th Grade Students" Dissertation Abstracts, 30:1468A, October, 1967.

นักเรียนทั้งหมดเป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มเก่ง (good writers) และกลุ่มอ่อน (poor writers) โดยพิจารณาตามความเห็นของครูผู้สอนประกอบกับคะแนนเฉลี่ยของวิชาภาษาอังกฤษที่นักเรียนทำไว้ในระยะ ๓ ภาคเรียน และจากคะแนนเรียงความที่กำหนดให้เขียน ๒ เรื่อง นักเรียนเหล่านี้มีระดับเชาว์ปัญญาระหว่าง ๑๐๕-๑๒๐ เมื่อแบ่งกลุ่มเสร็จแล้ว ก็ให้นักเรียนเขียนเรียงความคนละ ๑ เรื่อง ทำการสอบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการฝึกฝนการเขียนและทัศนคติที่มีต่อการเขียน เขาได้พบว่า กลุ่มเก่งมีความสามารถในการเขียนสูงมากและเขียนมุ่งทางด้านกรเรียบเรียงเนื้อความ มีความเชื่อมั่นที่จะแสดงแนวความคิดและเขียนอย่างสมบูรณ์และชัดเจน โดยได้คิดอย่างรอบคอบก่อนลงมือเขียนและใช้ความระมัดระวังเต็มที่ในขณะที่เขียน ส่วนกลุ่มอ่อนไม่มีความคิดเพียงพอก่อนการเขียน แม้ว่าพวกเขาจะเห็นว่า การเรียบเรียงเนื้อความเป็นเรื่องที่น่าสนใจ แต่ก็มองเห็นประโยชน์น้อย มุ่งระวังแต่การใช้ข้อสรุปประกอบ (Mechanics) ในการเขียนบางประการเช่น การใช้อักษรตัวใหญ่เป็นต้น ส่วนกลุ่มเก่งนั้นให้ความสำคัญเกี่ยวกับแบบของการเขียน (style) การเลือกใช้คำ (word choice) และส่วนประกอบอื่นๆที่น่าสนใจ แต่อย่างไรเสียกลุ่มอ่อนก็เห็นว่า แบบของการเขียนและการใช้คำก็เป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน ผู้วิจัยได้แสดงความคิดเห็นซึ่งได้จากผลของการศึกษารังนี้ว่า ความสามารถในการเขียนที่แตกต่างกันนี้ อาจขึ้นอยู่กับ การฝึกฝนในการเขียนและทัศนคติที่มีต่อการเขียน

ในการทดสอบเพื่อวัดผลความสามารถในการเขียน เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนมากน้อยเพียงใด วิธีการทดสอบอย่างหนึ่งที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ทดสอบความสามารถในการเขียนก็คือ การให้นักเรียนได้เขียนจริง โดยให้ทำการทดสอบแบบอัตนัย ให้นักเรียนมีโอกาสดแสดงความคิดเห็นและความสามารถอย่างเต็มที่จากการสำรวจพัฒนาการในการเขียนเรียงความของนักศึกษาในวิทยาลัยชุมชนของแอคเบอร์น^๑ โดยการให้นักศึกษาเขียนเรียงความในสัปดาห์แรกและสัปดาห์สุดท้าย

^๑ James Philip Chadbourne, "Measuring the Writing Ability of Community College Students," Dissertation Abstracts, 32:909A, August, 1971.

หลังจากมีการเรียนและสอนเป็นเวลา ๑๔ สัปดาห์ ปรากฏผลว่า การเขียนเรียงความในครั้งแรกและครั้งหลัง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่ก็ไม่อาจสรุปได้ว่า นักศึกษาไม่มีพัฒนาการในการเขียน ดังนั้น การทดสอบความสามารถในการเขียนจะใช้เพียงการให้เขียนเรียงความอย่างเดียว ไม่อาจทำให้ทราบผลได้แน่ชัด เพราะผู้เรียนอาจหลีกเลี่ยงไม่เขียนในเรื่องที่เขาไม่แน่ใจว่าจะถูกต้องหรือไม่ก็ได้ ควรมีการใช้การวัดผลแบบอื่นประกอบเพื่อจะได้ทราบถึงความรู้ความสามารถในการเขียนของผู้เรียนอย่างแท้จริง และเชื่อถือได้ยิ่งขึ้น

ได้มีการทดลองทดสอบความสามารถในการเขียนของผู้เรียน โดยการใช้การทดสอบแบบปรนัยกับนักศึกษา ๔๔๔ คน โดย แมคคาทนี^๑ ณ มหาวิทยาลัยฮาวาย ได้ผลสรุปว่า เราสามารถใช้การทดสอบแบบปรนัยวัดความสามารถในการเขียนโดยให้การวัดผลสัมพันธ์กับความสามารถด้านอื่น ๆ ได้ เช่นความสามารถในการใช้โครงสร้างและศัพท์ และความรู้ความเข้าใจในไวยากรณ์ของภาษา ซึ่งความสามารถเหล่านี้ต่างเป็นพื้นฐานอันนำไปสู่ความสามารถในการเขียน นอกจากนี้ การวัดผลแบบปรนัยนี้ ยังช่วยให้เราทราบถึงจุดอ่อนของนักเรียนได้แน่นอนกว่าการทดสอบแบบการให้เขียนเรียงความเสียอีก ดิคเคสัน^๒ ได้จัดประเภทของข้อบกพร่องในการเขียนโดยการศึกษาจากการเขียนเรียงความไว้ดังนี้คือ

- การสะกดคำ (spelling)
- ✓ - การเขียนประโยคไม่สมบูรณ์ (fragment)
- การเปลี่ยนแปลงในประโยคหรือในอนุเจตอย่างไม่สมเหตุสมผล (shift)

^๑ William A. McCartney, "The Development of an Objective Instrument for Measuring the Writing Ability of College Freshmen , "Dissertation Abstracts, 23:2375, January, 1963.

^๒ David H. Dickason, A Practical Handbook of English for Thai Teachers and Students: Some Common Errors and How to Eliminate Them, p. 3. Indiana U. Contact, USOM, Bangkok, 1957, 135 pp

- ✓ - ความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยา (agreement)
- ✓ - การใช้รูปคำกริยา (verb forms)
- การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์อย่างไม่สัมพันธ์กัน
- ✓ - การใช้คำนำหน้านาม (articles) ผิด หรือมิได้ใช้คำนำหน้านามในที่ ๆ ควรใช้

- ✓ - การเลือกใช้คำ (word choice)
- ✓ - การใช้คำสรรพนามแทนนาม (reference)
- ✓ - การใช้สำนวนภาษา (idiomatic expression)
- ปัญหาทางคันโครงสร้างของภาษาประกอบด้วย^๑
- การใช้ประโยคที่ไม่สมบูรณ์ (Sentence fragment)
- การเขียนประโยคต่อเนื่องกันไปโดยไม่ใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Run-on sentence)

- การใช้คำขยายผิด (Faulty placement of modifiers) เช่น
- การวางคำขยายผิดที่ (misplaced modifiers) และการใช้คำขยาย แต่ไม่มี
- นามที่จะต้องขยาย (dangling modifiers)

- การใช้คำสรรพนามผิด (Faulty reference of pronouns) คือ
- ไม่มีนามที่ใช้คำสรรพนามแทน

- การใช้โครงสร้างที่สับสน (Inconsistent structures) เช่น ใช้
- gerund phrases, infinitive phrases หรือ verb phrases มาเชื่อม
- ต่อในประโยคเดียวกัน

ในการศึกษาเรื่องความสามารถในการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๒๙๐ คนในโรงเรียนรัฐบาลปีการศึกษา ๒๕๑๓ ของ จันทรเพ็ญ อันตระกูล^๒ โดยการใช้แบบทดสอบปรนัยจำนวน ๙๐๐ ข้อ เพื่อทดสอบความสามารถใน

^๑Helen C. Lodge and Gerald Trett, New Ways in English, p. 369.

^๒จันทรเพ็ญ อันตระกูล ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในโรงเรียนรัฐบาล หน้า ๔๖ - ๔๗.

การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ของนักเรียน ปรากฏออกมาว่า โครงสร้างทางไวยากรณ์อังกฤษที่เป็นปัญหาได้แก่

- กระสวนต่าง ๆ ของคำกริยา (Pattern of verb forms)
- การใช้คำนำหน้านาม หรือการไม่ใช้คำนำหน้านาม (Articles VS no articles)
- กรรมวาจก (Passive voice)
- รูปของคำกริยาวิเศษณ์ที่ผิดแปลกไป (Deviated forms of adverbs)
- ความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยา (Agreement of subject

and verb)

- การใช้คำสันธานและคำบุพบท (Use of conjunctions and prepositions)
- ประโยคคำถามที่เปลี่ยนเป็นอนุประโยคในประโยคหลัก (Indirect questions)
- การเติมส่วนท้ายของประโยคบอกเล่า ซึ่งขึ้นต้นด้วย There is ทำให้

ประโยคบอกเล่านั้นกลายเป็นประโยคคำถาม (Adding a tag question to a sentence beginning with "There is")

- การตอบคำถามประโยคที่มีส่วนท้ายเป็นคำถามเกี่ยวกับความจริง

(Answering tag questions about facts)

- กาลต่าง ๆ (Tenses)
- การเปรียบเทียบคำคุณศัพท์ (Comparison of adjectives)
- การใช้กริยาอนุเคราะห์ (Use of auxiliary verbs)
- การใช้ "how" ในการตั้งคำถามเพื่อคำตอบแตกต่างกัน (Use of question

word "how")

- คำบ่งชี้ เช่น a few, a little (Determiners : a few, a little)

- การเรียงลำดับคำของคำถามที่เป็นอนุประโยคในประโยคหลัก (Indirect questions) ในกรณีที่มีคำขยายประเภทต่าง ๆ ก็คือ คำคุณศัพท์เดี่ยว (single adjective) วลีและอนุประโยคที่ทำหน้าที่เช่นเดียวกับคุณศัพท์ (adjective phrase and adjective clause) คำนามประสม (compound nouns)

โรบินสัน^๑ ได้ศึกษาเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยวังกุง ประเทศพม่า เขาได้พบสิ่งที่เป็นปัญหาของนักศึกษาคำนึงถึงดังนี้

- การสะกดคำ (Spelling)
- การใช้คำนำหน้านามผิด หรือมิได้ใช้คำนำหน้านามในที่ที่ควรใช้ (Wrong articles or no articles where required)
- การใช้คำกริยาไม่ถูกต้อง (Verb forms)
- กาลต่าง ๆ (Tenses)
- ความสับสนเรื่องกรรตุวาจกและกรรมวาจก (Active and passive voice)
- ✓ - การใช้คำบุรพบท (Prepositions)
- การใช้คำในประโยคไม่สัมพันธ์กัน (Agreements)
- การใช้คำสรรพนาม (Pronouns)
- การเรียงลำดับคำ (Word order)
- การใช้สำนวน (Idioms)

นอกจากนี้โรบินสันยังได้ศึกษาเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการเขียนของนักเรียนในโรงเรียนหลายแห่งของประเทศสิงคโปร์ ปรากฏว่า ปัญหาที่สำคัญที่สุดของนักเรียนเหล่านั้นคือการใช้คำบุรพบท เขากล่าวว่า ถ้าสามารถจัดข้อบกพร่องนี้ได้ ก็เท่ากับเป็นการแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนลงไปได้ถึงร้อยละ ๔๐ ของข้อบกพร่องทั้งหมดทีเดียว.

จากการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในเรื่องการสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔, ๕, ๖ ของโรงเรียน ๑๙ แห่ง ณ แคนซัสซิตี รัฐมิสซูรี สหรัฐอเมริกา ของ

^๑ Keneth Robinson, English Teaching in East Asia, p. 140 - 142.

ฮัมเมอร์^๑ เพื่อศึกษาว่า นักเรียนสะกดผิดคำใดบ้างในเมื่อนักเรียนเคยทำแบบฝึกหัดสะกดคำเหล่านั้นมาแล้วในปีก่อน โดยศึกษาจากการเขียนเรียงความของนักเรียนในระหว่างปีการศึกษา ๑๙๕๙ - ๑๙๖๐ และปีการศึกษา ๑๙๖๑

- ๑๙๖๒ รวมจำนวน ๔๐๒๖ เรื่อง สรุปผลได้ดังนี้

๑. คำสะกดผิด เทียบได้เป็นร้อยละ ๖.๑๕
๒. คำที่สะกดผิด เป็นคำที่นักเรียนไม่เคยเรียนมาก่อนมากกว่าคำที่เคยเรียนมาแล้ว -

๓. คำสะกดผิด เป็นคำพยางค์เดียวร้อยละ ๔๐.๓๙ เป็นคำสองพยางค์ร้อยละ ๓๙.๖๔

๔. ชนิดของคำที่สะกดผิด เรียงลำดับจากสูงสุดไปยังต่ำสุดได้ดังนี้

- การละตัวอักษร (omission)
- การใช้อักษรอื่นมาแทน (substitution)
- การเพิ่มอักษรเมื่อเปลี่ยนเป็นคำใหม่ (addition)
- การใช้อักษรตัวใหญ่ (capitalization)
- การสับเปลี่ยนที่ของตัวอักษร (transposition)
- การใช้ apostrophe ในรูปย่อ (contraction)

การที่จะทำให้นักเรียนสามารถสะกดคำอย่างถูกต้อง จำเป็นจะต้องให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนการสะกดคำมาก ๆ ดังจะเห็นได้จากผลการทดลองสอน การสะกดคำให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมปีที่ ๒ จำนวน ๓๒๐ คน ของสแลตเทอร์รี่^๒ ซึ่งได้

^๑Robert Charles Hymer, "An Analysis of the Spelling Errors Found in the Written Composition of Fourth, Fifth and Sixth Grade Children," Dissertation Abstracts, 24:573A, August, 1963.

^๒Patterick Daniel Slattery, "Effects of Practice and Emphasis on the Serial-Error-Curve in Spelling Performance," Dissertation Abstracts, 30:3801A, March, 1970.

ทดลองโดยการฝึกฝนให้นักเรียนสะกดคำให้ถูกต้องโดยใช้คำต่าง ๆ กัน และ
ปรากฏว่า วิธีนี้ช่วยให้นักเรียนสามารถสะกดคำถูกต้องได้มากขึ้นแม้ว่าจะมีการ
สะกดผิดอยู่บ้าง เนื่องจากการใช้ในสถานการณ์แตกต่างกันไป

นอกจากข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างและการสะกดคำแล้ว เนสฟิลด์^๑
ยังกล่าวว่า ข้อบกพร่องในการเขียนยังเกิดขึ้นได้เนื่องจากการเลือกใช้คำ (the
use of common words) เช่น

- การเลือกใช้คำนามที่เป็นรูปธรรม หรือนามธรรม
- นามที่ใช้เป็นประธานหรือกรรมของประโยค
- การใช้สมุหนาม (collective noun)
- การเลือกใช้คำสรรพนาม คำคุณศัพท์ กริยาวิเศษณ์ คำบุรพบท และ
คำสันธาน

กองกาญจน์ นิธิพงศ์^๒ ได้ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิต
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ซึ่งเป็นนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ ๔ ของวิทยาลัย
วิชาการศึกษา ๘ แห่ง จำนวน ๒๐๐ คน โดยใช้ข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียน
ภาษาอังกฤษ ๕ ฉบับ ได้พบว่า นิสิตมีข้อบกพร่องในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- ด้านคำศัพท์และสำนวนคิดเป็นร้อยละ ๔๙.๕๑
- การสะกดคำคิดเป็นร้อยละ ๔๙.๔๖
- การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๔๒
- การใช้เครื่องหมายวรรคตอนคิดเป็นร้อยละ ๓๓.๔๕

^๑J. C. Nesfield, Aids to the Study and Composition of English: Common Errors in the Use of Common Words, p. 166 - 175.

^๒กองกาญจน์ นิธิพงศ์ การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษ ของ
นิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา หน้า ๖๐.

นฤมล แสงพลอง^๑ ได้ทำเค้าโครงร่างโครงการสอนภาษาอังกฤษเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับเตรียมอุดมศึกษา ได้กล่าวว่า ข้อบกพร่องนั้นเกิดจากการเลือกโครงสร้างผิด และการถ่ายโอนนิสัยภาษาจากภาษาแม่ ซึ่งจะพบในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- การใช้คำนำหน้านามผิด หรือไม่ใช้คำนำหน้านาม (Articles)
- การใช้คำกริยาไม่ถูกต้อง (Verb forms)
- การใช้กาลไม่สัมพันธ์กัน (Inconsistency of tenses)
- ความสับสนในการใช้กรรตุวาจกและกรรมวาจก (Confusion of active and passive forms)
- การละคำบุพบทและการใช้คำบุพบทเกินจากที่จำเป็น (Prepositions: omission and redundancy)
- การใช้คำสรรพนาม (Pronouns)
- การใช้คำในประโยคอย่างไม่สัมพันธ์กัน (Agreements)
- ประโยคเงื่อนไข (Conditional sentences)
- การใช้สำนวน (Idioms) และการสะกดคำ (Spelling)

จากการศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับต่าง ๆ ที่ได้พบในการเรียงความ ได้มีการรวบรวมคำผิดต่าง ๆ ไว้ ได้แก่

- การใช้คำนามตามหลัง all
- คำที่มีความหมายคล้ายกัน แต่ใช้ต่างกัน เช่น as:like, because:because of, between:during, enjoy:entertain, cause:make, fear:to be afraid of, proud:pride, sorry:sad.
- คำพ้องเสียง แต่ความหมายต่างกัน เช่น their:there, threw:through, weak:week, weather:whether, passed:past, hear:here, cause:course, buy:by

^๑Narumon Saengplong, op.cit., p. 2.

ภาณี บุญทวี^๑ ได้ทำการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษ จากเรียงความ ๕๐ เรื่อง ของนิสิตในมหาวิทยาลัย ระดับชั้นปีที่ ๑ ซึ่งได้เรียน ภาษาอังกฤษมาแล้วเป็นเวลา ๔ ปี ปรากฏว่า ข้อบกพร่องในการเขียน เกิดจากการที่นิสิตใช้ประโยคยาวและซับซ้อน ทำให้ใช้คำนำหน้านามและคำ บุรพทนิค รวมข้อบกพร่องทั้งหมดมี ๒๖๒ แห่ง แยกเป็นข้อผิดพลาดเกี่ยวกับคำกริยา ๔๖ แห่ง เท่ากับร้อยละ ๓๒ การรวมประโยค ๖๖ แห่ง เท่ากับร้อยละ ๒๕ การใช้ there is, there are และ it is ๓๔ แห่ง เท่ากับร้อยละ ๑๔ การใช้คำขยายและการเปรียบเทียบ ๒๙ แห่ง เท่ากับร้อยละ ๑๐ และข้อ ผิดพลาดอื่น ๆ อีก ๔๕ แห่ง เท่ากับร้อยละ ๑๕

การศึกษาเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา จากนักเรียนจำนวน ๔๑๔ คน ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ถึงชั้นประถมศึกษา ปีที่ ๖ ในโรงเรียน ๖ แห่งในเมืองเซลมา รัฐอลาบามา สหรัฐอเมริกา ของ ออสเบอร์น^๒ ซึ่งได้ศึกษาจากการเขียนข่าวของนักเรียนเพื่อลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ ของโรงเรียน ได้พบว่า ข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่มีมากที่สุดได้แก่

- กริยาอปรกติ (Irregular verbs)
- คำกริยาปรกติ (Regular verbs)

^๑Panee Boonthavi, An Error Analysis of the Written English of Thai University Students with Suggestions for Remedial Work, p. 8.

^๒Curtis Randall Osburn, "A Study of Selected Usage Errors in the Written Expression of Boys and Girls in Grade three through six, "Dissertation Abstracts, 27:1245A, November, 1966.

- คำสันธาน (Conjunctions)
- คำพ้องเสียง (Homonyms)
- คำสรรพนาม (Pronouns)

เบียด^๑ ได้ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ ๔ ในปีการศึกษา ๒๕๐๑ - ๒๕๐๒ และปีการศึกษา ๒๕๐๒ - ๒๕๐๓ ในโรงเรียนของรัฐ ที่เมืองโอกริดจ์ รัฐเทนเนสซี สหรัฐอเมริกา โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มแรก ๓๑ คน ให้เขียนเรียงความ ๒๑ เรื่อง กลุ่มหลัง ๒๔ คน ให้เขียนเรียงความ ๒๕ เรื่อง นักเรียนทั้ง ๒ กลุ่มเป็นนักเรียนที่มีเกณฑ์สติปัญญาสูง เขาได้เลือกเอาเรื่องที่คล้ายคลึงกันมากลุ่มละ ๑๐ เรื่อง เพื่อวิเคราะห์ข้อบกพร่องเมื่อได้ทำการตรวจแล้วก็คืนกระดาษให้นักเรียน แล้วรวมการอภิปรายข้อบกพร่องนั้นๆในชั้นเรียน ทบทวนหลักไวยากรณ์อีกครั้งหนึ่ง ให้นักเรียนตรวจหาข้อบกพร่องแล้วแก้ไขให้ถูกต้องโดยอาศัยคู่มือไวยากรณ์ จากผลของการศึกษาได้พบว่า นักเรียนมีข้อบกพร่องในด้าน

- การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation)
- การใช้คำกริยา (Verbs)
- การใช้คำสรรพนาม (Pronoun usage)
- การเลือกใช้คำ (Word choice)

เบียดได้ให้คำแนะนำว่า ในการสอนเขียน ครูต้องให้นักเรียนเขียนในสิ่งที่เขาสนใจและเข้าใจอย่างดี แล้วจึงฝึกฝนทักษะในการเขียนให้ถูกต้อง วิธีสอนเขียนที่ดีที่สุดก็คือ การพยายามให้นักเรียนเขียนนิค่น้อยที่สุด ซึ่งควรจะเป็นเรื่องที่เขาเข้าใจดีที่สุดนั่นเอง ผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลของการค้นคว้าว่า

^๑Ruth C. Biard, "A Survey of Errors in English Compositions,"

๑. การศึกษากฎเกณฑ์ไวยากรณ์อาจให้ผลดีได้ โดยอาศัย แบบฝึกหัดจำนวนมาก แต่มีคุณค่าต่อการปรับปรุงการเขียนของนักเรียนน้อยมาก

๒. จำนวนการเขียนเรียงความของนักเรียน ไม่มีผลต่อคุณภาพของการเขียน นั่นคือ การที่ให้นักเรียนเขียนเรียงความเป็นจำนวนมากขึ้น ไม่ได้ทำให้การเขียนดีขึ้น แต่อย่างใด

๓. การรวบรวมคำสะกดผิด ไม่ได้ช่วยให้นักเรียนสะกดคำได้ถูกต้องเลย

๔. การที่ครูให้นักเรียนแต่ละคนรวบรวมข้อบกพร่องในการเขียนของตน ไม่ได้ทำให้การเขียนดีขึ้นเลย

๕. นักเรียนจะเขียนเรียงความโดยปราศจากการคิดอย่างละเอียดรอบคอบ ตั้งแต่ต้นไม่ได้

ในการศึกษาข้อบกพร่องการเขียนภาษาอังกฤษจากเรียงความภาษาอังกฤษของชาวฟิลิปปินส์ที่พูดภาษาตากาล็อก (Tagalog speakers) ณ ประเทศฟิลิปปินส์ ของ อากัวส์^๑ เพื่อวิเคราะห์ข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในการเขียนและเพื่อศึกษาข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นจริง กับข้อบกพร่องที่ได้จากการเปรียบเทียบภาษาแม่และภาษาที่สอง โดยศึกษาจากเรียงความ ของนักเรียน ๓๐๐ คน ที่พูดภาษาตากาล็อก ในโรงเรียนประถม ๒ แห่ง โรงเรียนมัธยม ๑ แห่ง และในมหาวิทยาลัย ๔ แห่ง เขาได้สรุปผลการวิจัยว่า

๑. ภาษาแม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากความแตกต่างของภาษาทั้งสอง ซึ่งความแตกต่างนี้เป็นสาเหตุสำคัญที่สุดที่ทำให้เกิดข้อบกพร่อง ในการเขียนภาษาอังกฤษ

๒. นักเรียนใช้แนวเทียบโครงสร้าง (Analogy) ของภาษาใด ซึ่งนับว่าเป็นสาเหตุรองลงมา ที่ทำให้เกิดข้อบกพร่อง

๓. สาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องในการเขียน อาจเป็นอกเหนือไปจากที่

^๑ Estrella Floro Aguas, "English Compositions Error of Tagalog speakers and Implication for Analytical Theory," Dissertation Abstracts, 25:3561, December, 1964.

กล่าวมาแล้วได้

นอกจากอาจวัดได้ให้ผลสรุปอีกแล้ว มาดารา^๑ ได้ศึกษาในลักษณะคล้ายคลึงกัน โดยเขาศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาอังกฤษกับภาษาอังกฤษเพื่อตรวจสอบกรอบของนักเรียนอันเกิดจากลักษณะโครงสร้างของภาษาและกฎเกณฑ์แตกต่างกันจะเป็นปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหรือไม่ ผลการศึกษาครั้งนี้ ปรากฏว่าในจำนวนนักเรียน ๓๕ คน ที่ทำการทดสอบทักษะทั้ง ๔ มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเนื่องจากความแตกต่างระหว่างโครงสร้างของภาษาทั้งสอง และภาษาอังกฤษเป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

การศึกษาเปรียบเทียบคำกริยาของภาษาอังกฤษและภาษาตากาล็อกของกวานโก^๒ จึงได้เปรียบเทียบคำโครงสร้างของคำกริยา โดยมีข้อตกลงเบื้องต้นว่า ผู้เรียนมีแนวโน้มที่จะถ่ายโอนโครงสร้างภาษาของตนในการเรียนภาษาต่างประเทศ ผลของการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ถ้าโครงสร้างเหมือนกันจะช่วยให้การเรียนภาษาต่างประเทศง่ายขึ้น แต่ถ้ามีความแตกต่างทางด้านโครงสร้างมาก ผู้เรียนก็จะมีข้อผิดพลาดมากตามกันไป

ซานติอาโก^๓ สรุปผลของการศึกษาเปรียบเทียบเกณฑ์แห่งศิลปะของการเขียน

^๑ Paul Huba Madarasz, "Contrastive Linguistic Analysis and Errors Analysis in learning English and Hungarian," Dissertation Abstracts, 30:931A, September, 1969.

^๒ Nelia Rivera Guanco, "A Descriptive-Contrastive Analysis of English and Tagalog Verbs," Dissertation Abstracts, 24:2322, December, 1963.

^๓ Ramon Luis Santiago, "A Contrastive Analysis of Some Rhetorical Aspects in the Writing in Spanish and English of Spanish - Speaking College Students in Puerto Rico," Dissertation Abstracts, 31:6368A-6369, June, 1971.

ภาษาสเปนกับภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่พูดภาษาสเปนในวิทยาลัย Puerto Rico เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างประโยคในข้อความที่นักศึกษาเขียนทั้งสองภาษาเปรียบเทียบ ว่าคุณ นักศึกษาใช้ส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างสองภาษานี้ต่างกันหรือไม่ ปรากฏผลว่า นักศึกษาเขียนทั้งสองภาษาคลายคลึงกัน เรียงความมีจำนวนคำ ประโยคและย่อหน้าเช่นเดียวกันทั้งภาษาสเปนและภาษาอังกฤษ ยิ่งไปกว่านี้ กระส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างภาษาสเปนและภาษาอังกฤษก็ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้านี้ได้แก่นักศึกษาวิทยาลัยครู ระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษา ชั้นปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๖ จำนวน ๒๕๐ คน ในวิทยาลัยครู ๕ แห่ง โดยได้แยกกลุ่มตัวอย่างไปตามวิทยาลัยครูในภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ อันได้แก่

๑. วิทยาลัยครูสวนสุนันทา
๒. วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์
๓. วิทยาลัยครูเชียงใหม่
๔. วิทยาลัยครูมหาสารคาม
๕. วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบทดสอบ ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้นตามแนวการสร้างแบบทดสอบการเขียนของ ลาโด^๑ ซึ่งเป็นการทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบพื้นฐานในการเขียนและความสามารถในการเขียน โดยนำเอาเนื้อหาวิชาที่ระบุไว้ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชา การศึกษา พ.ศ. ๒๕๐๘^๒ และเอกสารแนะแนวการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ^๓

^๑ Robert Lado, Language Testing: The Construction and Use of Foreign Language Tests: A Teacher's Book, P. 248 - 260.

^๒ กระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา พ.ศ. ๒๕๐๘
หน้า ๑๕ - ๒๑.

^๓ หน่วยศึกษานิเทศก์กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ แนะแนวการสอน วิชาภาษาอังกฤษ หน้า ๒ - ๘.

รวมทั้งพิจารณาจากตำราที่ใช้ประกอบการสอนเขียน ซึ่งใช้อยู่ในวิทยาลัยครู แบบทดสอบแบ่งเป็น ๕ ฉบับ คือ

๑. แบบทดสอบด้านโครงสร้างทางไวยากรณ์
๒. แบบทดสอบด้านคำศัพท์และสำนวน
๓. แบบทดสอบด้านการสะกดคำ
๔. แบบทดสอบด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน
๕. แบบทดสอบความสามารถในการเขียน (Writing Ability) ระดับ

ประโยค และข้อความ ลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบควบคุมเนื้อหา (Controlled Composition)

ผู้เขียนได้สร้างแบบทดสอบตามลำดับขั้นดังนี้

๑. สร้างแบบทดสอบ เพื่อนำไปทดลองสอบ (pretest) ซึ่งประกอบด้วย ข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ ๔ ข้อคำถาม (multiple choices) จำนวน ๒๕๐ ข้อ โดยแบ่งเป็น ๔ ฉบับ และข้อสอบอัตนัย (essay type) อีก ๑ ชุด มีรายละเอียดดังนี้

๑.๑ การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ (Grammatical Structure)

จำนวน ๘๕ ข้อ

๑.๒ การใช้ศัพท์และสำนวน (Vocabulary and Idiomatic Usage)

จำนวน ๕๐ ข้อ

๑.๓ การสะกดคำ (Spelling) จำนวน ๓๐ ข้อ

๑.๔ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation) จำนวน ๒๐ ข้อ

๑.๕ ความสามารถในการเขียน (Writing Ability) ซึ่งเป็นข้อสอบอัตนัย (essay type) เพื่อวัดความสามารถในการเขียนระดับประโยค และข้อความ

๒. นำข้อทดสอบทั้ง ๕ ฉบับไปทดลองสอบ (pretest) กับกลุ่มตัวอย่าง

ที่วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์จำนวน ๑๓๐ คนแล้วนำข้อทดสอบปรนัย (ฉบับที่ ๑ - ๔)

มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแต่ละข้อ โดยใช้

วิธีเทคนิค ๒๗ % ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำของ จุง เทห์ แพน^๑ และทำการพิจารณาปรับปรุงข้อสอบอัตรานี้จากคำตอบของนักศึกษา

๓. คัดเลือกข้อสอบที่เหมาะสมมาเป็นแบบทดสอบจริง ได้จำนวนรวม ๑๒๐ ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่ายเฉลี่ย (p) = .๔๔ ค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย (r) = .๔๐ และมีค่าความเชื่อมั่น = .๘๘๕ รวมกับข้อทดสอบอัตรานี้ที่ได้ปรับปรุงแล้ว ๑ ฉบับ แยกรายละเอียดของข้อทดสอบจริงได้ดังนี้

๓.๑ แบบทดสอบฉบับที่ ๑ ใช้ทดสอบข้อบกพร่องของการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ (Grammatioal Structure) เป็นข้อสอบปรนัย จำนวน ๒๒ ข้อ มีค่าความยากง่ายเฉลี่ย (p) = .๔๗ ค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย (r) = .๔๘

๓.๒ แบบทดสอบฉบับที่ ๒ ใช้ทดสอบข้อบกพร่องของการใช้คำศัพท์และสำนวน (Vocabulary and Idiomatic Usage) เป็นข้อทดสอบปรนัยจำนวน ๓๓ ข้อ มีค่าความยากง่ายเฉลี่ย (p) = .๔๖ ค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย (r) = .๔๒

๓.๓ แบบทดสอบฉบับที่ ๓ ใช้ทดสอบข้อบกพร่องของการสะกดคำ (Spelling) เป็นข้อสอบปรนัย จำนวน ๒๐ ข้อ มีค่าความยากง่ายเฉลี่ย (p) = .๔๒ ค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย (r) = .๓๘

๓.๔ แบบทดสอบฉบับที่ ๔ ใช้ทดสอบข้อบกพร่องการใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation) เป็นข้อทดสอบปรนัย จำนวน ๑๕ ข้อ มีค่าความยากง่ายเฉลี่ย (p) = .๔๑ ค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย (r) = .๓๕

๓.๕ แบบทดสอบฉบับที่ ๕ ใช้ทดสอบความสามารถในการเขียน (Writing Ability) เป็นข้อสอบอัตรานี้วัดความสามารถในการเขียนระดับประโยค ข้อความ และเรียงความ

แบบทดสอบทั้ง ๕ ฉบับ ใช้เวลาในการสอบรวมกัน ๒ ชั่วโมง

วิธีรวบรวมข้อมูล ✓

ผู้เขียนได้ทำการทดสอบนักศึกษาด้วยตนเองในวิทยาลัยครู ๒ แห่งคือ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ และวิทยาลัยครูสวนสุนันทา ส่วนวิทยาลัยครูอีก ๓ แห่งคือ วิทยาลัยครู

^๑ Chung Teh Fan, Item Analysis Table, 32 pp.

เชียงใหม่ วิทยาลัยครูมหาสารคาม และวิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช ผู้เขียนได้ส่งแบบทดสอบไปทางไปรษณีย์ และขอความช่วยเหลือจากอาจารย์ในสถานศึกษาทั้ง ๓ แห่ง ทำการทดสอบ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๒ แล้วส่งข้อมูลกลับมาทางไปรษณีย์

การจัดกระทำกับข้อมูล ✓

ผู้เขียนได้เลือกกระดาษคำตอบที่สมบูรณ์จากกระดาษคำตอบทั้งหมด ได้กระดาษคำตอบปรนัยที่สมบูรณ์ ๑๖๕ ชุด และได้กระดาษคำตอบอัตนัยที่สมบูรณ์ ๑๐๐ ชุด บำเอากระดาษคำตอบดังกล่าวนี้มาทำการตรวจให้คะแนน โดยมีเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนดังนี้

๑. คำตอบจากแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ ๑ - ๔ ได้ให้คะแนนดังนี้
 - ๑.๑ คะแนนของแต่ละข้อเท่ากับ ๑
 - ๑.๒ ตอบถูกได้ข้อละ ๑ คะแนน ถ้าตอบผิดหรือไม่ตอบ ได้ ๐
 - ๑.๓ ถ้าข้อใดมีมากกว่า ๑ คำตอบ ถือว่าผิด ได้ ๐
 - ๑.๔ บันทึกคะแนนของแต่ละคนไว้ทั้งข้อที่ผิดและถูก
๒. การให้คะแนนจากแบบทดสอบฉบับที่ ๕ ซึ่งเป็นแบบทดสอบอัตนัยทำดังนี้
 - ๒.๑ การเติมข้อความให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ ถ้านักศึกษาเติมข้อความได้ถูกต้อง ได้ข้อละ ๑ คะแนน ถ้าเติมผิดหรือไม่เติม ได้ ๐
 - ๒.๒ การแก้ประโยคให้ถูกต้อง ถ้าแก้ถูกจุดที่กำหนดให้คะแนนจุดละ ๑ คะแนน แต่ละข้อมี ๒ จุด ถ้าแก้ผิดจุดที่กำหนดให้ หรือไม่ได้แก้ ได้ ๐
 - ๒.๓ การเติมประโยคให้เข้าใจความสมบูรณ์ ถ้าเติมได้ถูกต้อง ได้คะแนนของละ ๑ คะแนน ถ้าเติมผิดหรือไม่ได้เติม ได้ ๐
 - ๒.๔ การเติมประโยคจากคำที่กำหนดให้ ถ้าเติมได้ถูกต้อง ได้คะแนนของละ ๑ คะแนน ถ้าเติมผิดหรือไม่ได้เติม ได้ ๐
 - ๒.๕ การตรวจให้คะแนนของข้อสอบอัตนัย ผู้เขียนได้ตรวจคำตอบของนักศึกษาแต่ละคนไปทีละข้อ เมื่อตรวจครบหมดทุกคนแล้ว จึงได้ตรวจข้อใหม่ต่อไป

เพื่อเปรียบเทียบและพิจารณาให้คะแนนอย่างยุติธรรม

๒.๖ ผู้เขียนได้บันทึกคะแนนข้อนี้ในกระดาษคำตอบของนักศึกษาที่พบในข้อสอบฉบับที่ ๕ โดยได้แบ่งเป็นค่าโครงสร้างทางไวยากรณ์ คำศัพท์และส่วนวนการสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน เพื่อใช้เป็นคะแนนขอบกพร่องในการเขียนของนักศึกษาจากการทำข้อสอบฉบับนี้

๒.๗ คะแนนรวมของข้อสอบฉบับที่ ๕ เท่ากับ ๒๐ คะแนน ซึ่งเป็นคะแนนจากข้อที่นักศึกษาทำถูก ซึ่งถือว่าเป็นคะแนนที่นักศึกษามีความสามารถในการตอบข้อสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล ✓

๑. นำคะแนนขอบกพร่องของนักศึกษาแต่ละคนที่มีในแบบทดสอบฉบับที่ ๑ - ๔ มาคิดเทียบเป็นอัตราส่วนร้อยละ (Percentage) แล้วนำค่าคะแนนร้อยละมาคำนวณหาคะแนนเฉลี่ยตัวกลางเลขคณิต (Arithmetic mean)

๒. นับความถี่ของขอบกพร่องแต่ละด้าน แล้วรวมความถี่นั้นพร้อมทั้งแยกรายละเอียด จากแบบทดสอบฉบับที่ ๑ - ๔ เพื่อจัดอันดับของขอบกพร่อง และจำแนกรายละเอียดของขอบกพร่องนั้น ๆ

๓. นำคะแนนของขอบกพร่องทั้ง ๔ ด้านมาเปรียบเทียบ เพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่าง โดยการแปลงคะแนนของขอบกพร่องแต่ละด้านให้เป็นคะแนนมัชฌิมฐาน (Median) แล้วนำคะแนนมัชฌิมฐานมาแปลงเป็นค่าคะแนนที (T - score) ของขอบกพร่องแต่ละด้าน นำขอบกพร่องเหล่านั้นมาแสดงให้เห็นความแตกต่างโดยแผนภาพ (Profile)

๔. หาสหสัมพันธ์ (Correlation) ของขอบกพร่องในแต่ละด้านของนักศึกษาจากแบบทดสอบปรนัยกับขอบกพร่องในแต่ละด้านของนักศึกษาที่พบในคำตอบของข้อทดสอบฉบับนี้ โดยการหาสหสัมพันธ์เป็นคู่ ๆ ดังนี้

๔.๑ สหสัมพันธ์ของขอบกพร่องด้านโครงสร้างทางไวยากรณ์

(Grammatical Structure) จากแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ ๑ กับข้อบกพร่องด้านโครงสร้างทางไวยากรณ์จากแบบทดสอบอัตนัย (ฉบับที่ ๕)

๔.๒ สหสัมพันธ์ของข้อบกพร่องด้านการใช้ศัพท์และสำนวน (Vocabulary and Idomatic Usage) จากแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ ๒ กับข้อบกพร่องด้านการใช้ศัพท์ และสำนวนจากแบบทดสอบอัตนัย (ฉบับที่ ๕)

๔.๓ สหสัมพันธ์ของข้อบกพร่องด้านการสะกดคำ (Spelling) จากแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ ๓ กับข้อบกพร่องด้านการสะกดคำจากแบบทดสอบอัตนัย (ฉบับที่ ๕)

๔.๔ สหสัมพันธ์ของข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation) จากแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ ๔ กับข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนจากแบบทดสอบอัตนัย (ฉบับที่ ๕)

๕. นำคะแนนรวมที่นักศึกษาทำได้ (คะแนนรวมของข้อถูก) จากแบบทดสอบปรนัยทั้ง ๔ ฉบับมาหาสหสัมพันธ์กับคะแนนรวมที่นักศึกษาทำได้ (คะแนนรวมของข้อถูก) จากแบบทดสอบอัตนัย (ฉบับที่ ๕)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ✓

๑. หาคะแนนเฉลี่ยตัวกลางเลขคณิต (Arithmetic mean) ของข้อบกพร่องของนักศึกษาจากแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ ๑ - ๔ โดยใช้สูตร^๑

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$\bar{X}$ = คะแนนเฉลี่ยตัวกลาง เลขคณิตของข้อผิดจากแบบทดสอบแต่ละฉบับ

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนข้อผิดของนักศึกษาทุกคนจากแบบทดสอบแต่ละฉบับ

N = จำนวนนักศึกษา

^๑Henry E. Garrette, Statistics in Psychology and Education, p. 27.

๒. เปรียบเทียบข้อบกพร่องด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาจากแบบทดสอบปรนัย ฉบับที่ ๑ - ๔ โดยใช้วิธี ° profile

๓. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Coefficient of correlation) โดยใช้สูตร ๒

$$r = \frac{N \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

°Henry E. Garrette, op. cit., p. 323 - 324.

๒ Ibid., p. 143.

บทที่ ๔

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

ลำดับขั้นของการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อคำนวณหาค่าสถิติต่างๆซึ่งนำมาใช้ในการแปลผลของการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

๑. การเปรียบเทียบข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ในด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

๒. การแจกแจงรายละเอียดของข้อบกพร่องในด้านต่าง ๆ โดยเรียงตามลำดับความถี่ที่พบในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ ๑ - ๔

๓. การเปรียบเทียบข้อบกพร่องในด้านต่าง ๆ เพื่อแสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีข้อบกพร่องทางด้านใดมากน้อยเพียงใด

๔. การหาสหสัมพันธ์ของข้อบกพร่องทั้ง ๔ ด้านของนักศึกษาจากแบบทดสอบปรนัยทั้ง ๔ ฉบับ กับข้อบกพร่องของนักศึกษาทั้ง ๔ ด้านจากแบบทดสอบอัตนัย (ฉบับที่ ๕)

๕. การหาสหสัมพันธ์ของคะแนนรวมที่นักศึกษาทำได้จากแบบทดสอบปรนัยทั้ง ๔ ฉบับ กับคะแนนรวมที่นักศึกษาทำได้จากแบบทดสอบอัตนัย (ฉบับที่ ๕) เพื่อดูว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น มีดังต่อไปนี้

๑. การเปรียบเทียบข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ในด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ซึ่งปรากฏในแบบทดสอบปรนัย ฉบับที่ ๑ - ๔ เปรียบเทียบกันได้ดังต่อไปนี้

ตาราง ๑ คะแนนเฉลี่ยของข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษ ด้านการใช้
โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ
และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

ข้อบกพร่องด้านต่าง ๆ	คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ
การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์	๕๒.๗๕ 4
การใช้คำศัพท์และสำนวน	๕๔.๔๔ 1
การสะกดคำ	๕๓.๐๑ 3
การใช้เครื่องหมายวรรคตอน	๕๔.๕๓ 2

จากตาราง ๑ จะเห็นได้ว่า นักศึกษามีข้อบกพร่องด้านการใช้คำศัพท์และสำนวนมากที่สุด ส่วนข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ข้อบกพร่องด้านการสะกดคำ และข้อบกพร่องด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ มีจำนวนรองลงมาตามลำดับ

๒. การแจกแจงรายละเอียดของข้อบกพร่องในด้านต่าง ๆ โดยเรียงตามลำดับของความถี่ที่พบในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ ๑ - ๔ โดยแยกเป็นตารางแสดงข้อบกพร่องในแต่ละด้าน ดังนี้

๑. คำร้อยละของความถี่ของข้อบกพร่องด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์
เรียงตามลำดับความถี่ที่พบในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ ๑ แสดงไว้ในตาราง ๒

๒. คำร้อยละของความถี่ของข้อบกพร่องด้านการใช้คำศัพท์และสำนวน
เรียงตามลำดับความถี่ที่พบในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ ๒ แสดงไว้ในตาราง ๓

๓. คำร้อยละของความถี่ของข้อบกพร่องด้านการสะกดคำ เรียงตามลำดับ
ความถี่ที่พบในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ ๓ แสดงไว้ในตาราง ๔

๔. คำร้อยละของความถี่ของข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน
เรียงตามลำดับความถี่ที่พบในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ ๔ แสดงไว้ในตาราง ๕

ตาราง ๒ คำร้อยละของความถี่ของข้อบกพร่องด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์
เรียงตามลำดับความถี่ที่พบในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ ๑

ลำดับที่	โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่นักศึกษาทำผิด	ร้อยละ
๑	- การใช้คำคุณศัพท์แทนคำนาม ในความหมายเป็นพหูพจน์ เช่น 'the brave '	๑๔
๒	- การเลือกใช้ 'few' และ 'a few' ให้สอดคล้องกับใจความในประโยค	๑๓
๓	- การใช้คำสันธาน 'if' ใน Indirect Speech ที่มาจากคำถาม - การใช้คำกริยาวิเศษณ์ 'neither '	๑๕
๔	- การใช้คำนำหน้านาม (article) 'a' หน้าคำนามที่มีได้ขึ้นต้น ด้วยเสียงสระแต่ขึ้นต้นด้วยรูปสระ - การใช้คำกริยาพจน์หลังคำกริยา เช่น 'to write when '	๑๒
๕	- การใช้คำกริยาวิเศษณ์ 'as soon as '	๑๐
๖	- การใช้คำขยาย 'much' หน้าคำคุณศัพท์เปรียบเทียบชั้นกว่า เช่น 'much cheaper '	๖๕
๗	- การใช้คำนำหน้านาม (article) เช่น 'to go to church '	๖๔
๘	- การใช้คำคุณศัพท์ 'little' ขยายคำนามให้สอดคล้องกับใจความ ในประโยค เช่น 'little time '	๖๖
๙	- การใช้คำคุณศัพท์เปรียบเทียบชั้น 'กว่า'	๖๕
๑๐	- การใช้คำนำหน้านาม (article) 'the' หน้าคำนามที่ชี้เฉพาะ	๖๔
๑๑	- ความสอดคล้องระหว่างคำกริยาวิเศษณ์ที่มีความหมายเชิงปฏิเสธ กับคำคุณศัพท์ เช่น <u>Seldom</u> + <u>V</u> + <u>any</u> + <u>if</u> - การใช้คำสรรพนาม 'each other '	๖๓
๑๒	- รูปของคำกริยา Past Participle เมื่อทำหน้าที่ขยายนาม	๖๓
๑๓	- รูปของคำกริยาในประโยคที่เป็น Past Tense - การใช้กริยาช่วย ในประโยคคำถาม เช่น <u>Verb to do</u> + <u>if</u> + <u>belong to</u>?	๖๐
๑๔	- การใช้คำเชื่อม 'where '	
	- รูปของคำกริยาที่สอดคล้องกับประธาน	๕๗

ลำดับที่	โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่นักศึกษาทำผิด	รอยละ
๑๕	- รูปของคำกริยา ' interest ' - การใช้คำเชื่อมเพื่อแสดงความขัดแย้ง เช่น ' but ' - รูปของคำกริยาในประโยคเงื่อนไข (If - clause) ที่เป็น Past Perfect If + Past Participle + would have + Past Participle	๕๖
๑๖	- รูปของคำกริยา Present Participle ที่อยู่หลัง ' to feel ' เช่น to feel + N + Present Participle	๕๘
๑๗	- การใช้คำนามที่เป็น ' non - countable noun ' เช่น ' news '	๕๘
๑๘	- รูปของคำกริยา ' to be able to ' - การใช้คำสรรพนาม ' one ' แทนประธานของประโยค	๕๓
๑๙	- รูปของคำกริยาใน Participle Phrase เช่น ' hearing '	๕๒
๒๐	- ความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยา เช่น one of the + N + Sing.V. - การตั้งประโยคคำถามควย ' what '	๕๐
๒๑	- การใช้คำนำนานาม (article) ' the ' หน้าชื่อประเทศพจนานามทั่วไปเป็นลวนประกอบ - รูปของคำกริยาที่เป็ Present Continuous ในอนประโยค - รูปของคำกริยา Present Perfect Continuous	๕๖
๒๒	- การใช้ ' too to '	๕๕
๒๓	- คำหนึ่งของ ' enough ' เมื่อใช้กับคำคุณศัพท์ เช่น ' not strong enough ' - การใช้คำกริยาในอนประโยคให้สอดคล้องกับคำกริยาในประโยคหลักที่เป็น Past Tense	๕๔
๒๔	- การใช้ ' every day ' เมื่อเชื่อมกับ ' everyday ' - ความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยา เมื่อประโยคเป็น Passive Voice	๕๒
๒๕	- การใช้ Infinitive ในประโยคที่ขึ้นต้นควย ' It is ' It is + Adjective + Infinitive	๕๐

ลำดับที่	โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่นักศึกษาคำนิก	ร้อยละ
๒๖	- การใช้กริยาช่วยใน ' tag - question ' เพื่อประโยคหลักมีคำในความหมายเชิงปฏิเสธ เช่น ' never '	๔๐
	- การตั้งประโยคคำถามด้วย ' what '	
๒๗	- รูปของคำกริยา ' used to '	๓๘
	- รูปของคำกริยาเพื่อตามหลังกริยา ' stop '	
๒๘	- การใช้คำนำหน้านาม (article) ' a ' หน้าคำนามที่เป็นอาการ เว้นไปย	๓๒
	- การตั้งประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วย ' whom '	
๒๙	- การใช้ Possessive Pronoun เช่น ' mine ' เพื่ออยู่ก่อนคำนามตามประโยค	๓๑
๓๐	- การใช้คำนำหน้านาม (article) ' the ' หน้าคำนามที่ต้องการ เน้นความหมาย	)
	- การใช้คำบุพบท ' on ' กับเวลา	
	- การใช้ ' well ' เมื่อเทียบกับ ' good '	
๓๑	- การตั้งประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วย ' how + adj. ' เช่น " How tall.....? "	๒๖
๓๒	- การใช้คำนำหน้านาม (article) ' a ' หน้าคำนามที่มีอยู่เพียงสิ่งเดียวและเป็นธรรมชาติ	๑๙
๓๓	- การตั้งประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วย ' how + adv. ' เช่น " How long? "	๑๗
๓๔	- การตั้งประโยคคำถามที่ต้องการให้ตอบเลือกใดสิ่งหนึ่งจากสองสิ่งโดยการใช ' or '	๑๕

จากตาราง ๒ จะเห็นได้ว่า ขอบบ่งชี้เกี่ยวกับการใช้คำคุณศัพท์ในลักษณะของคำนาม โดยมี ' the ' นำ เช่น ' the brave ' มีความถี่สูงสถิติร้อยละ ๓๘ ส่วนขอบบ่งชี้อื่น ๆ ที่มีความถี่สูงใกล้เคียงกันก็โดยการใชคำคุณศัพท์ การใช้คำเชื่อม การใช้คำบุพบท และการใช้คำกริยาวิเศษณ์ ส่วนขอบบ่งชี้ที่มีความถี่น้อยที่สุด คือ การตั้งประโยคคำถามที่ต้องการให้ตอบเลือกใดสิ่งหนึ่งจากสองสิ่ง ซึ่งมีความถี่ร้อยละ ๑๕

ตาราง ๓ คำร้อยละของความถี่ของข้อบกพร่องด้านคำศัพท์และสำนวน
เรียงตามลำดับความถี่ที่พบในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ ๒

ลำดับที่	คำศัพท์และสำนวนที่นักศึกษาทำผิด	ร้อยละ
๑	- คำสรรพนาม ' what ' ในอนุประโยคที่เป็น Indirect Question	๘๖
๒	- คำกริยา ' do ' เมื่อเทียบกับ ' make ' , ' cause ' , ' take '	๘๐
๓	- สำนวน ' to shake hands '	๗๘
๔	- คำนาม ' per cent ' เช่น ' 85 per cent '	
	- สำนวน ' what kind of man '	๗๖
๕	- คำกริยา ' needn't ' เมื่อใช้ตอบปฏิเสธคำถามที่ใช้กริยาช่วย ' must '	๗๕
๖	- คำกริยา ' filled ' เมื่อเทียบกับคำกริยา ' contained ' , ' consisted ' และคำคุณศัพท์ ' full '	
	- คุณศัพท์วลี (Adjective Phrase) ' twice as large as '	
	- คำกริยาวิเศษณ์ ' badly ' เมื่อเทียบกับคำกริยาวิเศษณ์ ' well '	
	และคำคุณศัพท์ ' bad ' และ ' good '	๗๓
๗	- สำนวน ' had better '	
	- สำนวน ' to have been to '	
	- สำนวน ' to be elected president '	๗๒
๘	- คำกริยาวิเศษณ์ ' as well '	
	- สำนวน ' out of order '	
	- การใช้ ' anybody else '	๗๑
๙	- คำนาม ' two-thirds '	
	- สำนวน ' I wish you'd join me '	๗๐
๑๐	- คำกริยา ' lack '	๖๗
๑๑	- คำคุณศัพท์ ' the other ' เมื่อเทียบกับ ' another ' , ' other ' ,	๖๕

ลำดับที่	คำศัพท์และสำนวนที่นักศึกษาทำผิด	ร้อยละ
๑๒	- คำกริยา ' aren't ' ที่ใช้ใน ' tag-question ' จากประโยคหลัก ' I am right '	
๑๓	- คำกริยา : break ' เมื่อเทียบกับ ' destroy ', ' ruin ' และ ' hurt '	๖๑
๑๓	- คำคุณศัพท์ ' freezing ' เมื่อเทียบกับคำกริยา ' freeze ', ' froze ', และ ' frozen '	
๑๔	- คำคุณศัพท์ : capital : เมื่อเทียบกับ ' big ', ' large ' และ ' great '	๖๐
๑๕	- คำกริยา ' enjoyed '	๕๘
๑๕	- คำกริยาวิเศษณ์ ' seldom '	๕๗
๑๖	- ความหมายของ ' never ' ซึ่งใช้ในประโยคที่เป็น ' Present Tense '	๕๓
๑๗	- คำนาม ' employment '	๕๘
๑๘	- คำคุณศัพท์ ' very good, much better '	๕๖
๑๙	- คำกริยาวิเศษณ์ ' perhaps ' เมื่อเทียบกับ ' sometimes ', ' sometime '	
๒๐	- any time '	๓๕
๒๐	- สำนวน ' half past eight '	๓๐
๒๑	- คำนาม ' clothes ' เมื่อเทียบกับ ' cloth '	๒๖
๒๒	- คำคุณศัพท์ ' first ' เมื่อเทียบกับ ' one ', ' last '	๒๐
๒๓	- สำนวน ' , please ' ที่ใช้ตอบคำถามที่ให้เลือกรับของที่อีกฝ่ายหนึ่ง เสนอให้ เช่น " Would you like or ? "	๑๖

จากตาราง ๓ จะเห็นได้ว่านักศึกษามีข้อบกพร่องในเรื่องการใช้สรรพนาม ' what ' :
 ในอนุประโยคที่เป็น Indirect Question มีความถี่สูงสุดถึงร้อยละ ๘๖
 ส่วนข้อบกพร่องในเรื่องอื่น ๆ เช่น การเลือกใช้คำกริยา ' do ' และสำนวน
 ' to shake hands ' มีความถี่สูงรองลงมา ส่วนข้อบกพร่องที่มีความถี่น้อยที่สุด

กรอยละ ๑๖ ได้แก่สำนวน '....., please.' ที่ใช้ตอบคำถาม " Would you like
..... or ? "

ตาราง ๔ การรอยละของความคิดของข้อบกพร่องด้านการสะกดคำ เรียงตาม
ลำดับความถี่ที่พบในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ ๓

ลำดับที่	การสะกดคำ	รอยละ
๑	- สะกดผิดเนื่องจากการสะกดตามการออกเสียง เช่น ' exhausted ' เขียนเป็น ' oxsasted ' หรือ ' exhorstod '	๙๖
๒	- สะกดผิดเนื่องจากการเทียบแนวการซ้ำพยัญชนะผิด เช่น ' copy ' เขียนเป็น ' cppy '	๙๑
๓	- สะกดผิดเนื่องจากมีได้ดัก ' e ' ทำยคำกริยาเมื่อเปลี่ยนเป็นคำนาม โดยการเติม ' -ment ' เช่น ' argument ' เขียนเป็น ' arguement '	๖๖
๔	- สะกดผิดเนื่องจากการเทียบแนวผิด โดยเติม ' s ' หลังคำนามเพื่อให้เป็นพหูพจน์ เช่น ' sheeps '	๖๑
๕	- สะกดผิดเนื่องจากมีได้ดัก ' e ' ทำยคำกริยาเมื่อเปลี่ยนเป็นคำคุณศัพท์ โดยการเติม ' -able ' เช่น ' advisable ' เขียนเป็น ' adviseable '	๕๙
๖	- การเปลี่ยน ' cardinal number ' เป็น ' ordinal number ' เช่น ' twenty → twentieth ' แทนที่สัณฐานเขียนเป็น ' twentyth ', ' twenty '	๕๘
๗	- สะกดผิดเนื่องจากการไม่ใช้พยัญชนะซ้ำกัน ๒ ตัว เช่น ' roal → really ' แต่เขียนเป็น ' realy '	๕๗
๘	- สะกดผิดเนื่องจากการเทียบแนวผิด โดยเติม ' es ' หลังคำนามที่ต้องทำยด้วย ' o ' เพื่อให้เป็นพหูพจน์ เช่น ' photo → photoes '	๕๓
๙	- สะกดผิดเนื่องจากใช้ ' ze ' แทนที่จะใช้ ' so ' ในคำว่า ' surprise '	๕๓
๑๐	- สะกดผิดเนื่องจากการใช้พยัญชนะตัวหน้าผิด เช่น ' exception ' เป็น ' axception ', ' accoption '	๕๖

ลำดับที่	การสะกดคำ	ร้อยละ
๑๑	- สะกดผิดเพราะไม่ไ้ตัด ' e ' ออก เมื่อเปลี่ยนคำนามให้เป็นคำคุณศัพท์ โดยการเติม ' -ate ' เช่น นักศึกษาสะกด ' unfortunately ' เป็น ' unfortuneately '	๕๐
๑๒	- สะกดผิดเนื่องจากการใช้ ' er ' แทน ' or ' หายคำ ' inferior ' เขียนเป็น ' inferier ' หรือใช้ ' i ' แทน ' o ' ในพยางค์กลาง เช่น ' infirior '	๔๘
๑๓	- สะกดผิดเพราะไม่ได้ใช้พยัญชนะซ้ำกันในท้ายประโยค เช่น ' cigarette ' เขียนเป็น ' cigarote ' หรือเขียนตามความเคยชินในการออกเสียง ' cigarat '	๔๗
๑๔	- สะกดผิดเพราะใช้ ' ss ' หรือ ' cc ' แทน ' o ' เช่น ' necessary ' เขียนเป็น ' nessary ' หรือ ' neccessary '	๔๖
๑๕	- การใช้ ' ie ' หรือ ' i ' แทน ' ei ' เมื่อเป็นสระตามหลัง ' e ' เช่น ' received ' เขียนเป็น ' recieled '	๔๕
๑๖	- สะกดผิดเมื่อทำการเปลี่ยนคำนามเป็นคำคุณศัพท์ โดยวิธีเติม ' -able ' เข้าไปท้ายคำ แต่มีได้ตัด ' e ' ที่ท้ายคำเดิมออกก่อน เช่น ' value ' → ' valuable ' แต่เขียนเป็น ' valucable ' - การใช้แนวเทียบผิด โดยเปลี่ยนพยัญชนะท้ายคำนาม เมื่อต้องการให้คำนามนั้นเป็นพหูพจน์ เช่น ' roof ' → ' roofs ' แต่เขียนเป็น ' rooves '	๔๓
๑๗	- สะกดผิดเนื่องจากสะกดตามการออกเสียงโดยใช้ ' ei ' , ' ea ' แทน ' ie ' เช่น ' niece ' เขียน ' neiece ' หรือ ' neiace '	๓๘
๑๘	- สะกดผิดเนื่องจากใช้ ' ei ' , ' e ' หรือ ' i ' แทนเสียง ' oig ' เช่น ' foreigner ' เขียนเป็น ' foreiner ' หรือ ' forcner ' หรือ ' forner '	๒๗
๑๙	- สะกดผิดเนื่องจากการสะกดคำตามการออกเสียงเช่น ใช้ ' eh ' หรือ ' e ' แทน ' ei ' ในคำศัพท์ ' neighbor ' ซึ่งเขียนเป็น ' nehbor ' หรือ ' nebor '	๒๔

จากตาราง ๔ จะเห็นว่านักศึกษามีข้อบกพร่องด้านการสะกดคำสูงถึงร้อยละ ๗๖ เรื่องการเทียบแนวนิคมในการออกเสียง เช่น 'exhausted' เขียนเป็น 'oxsaustod' หรือ 'oxhorstod' ส่วนการเทียบแนวนิคมเรื่องการซ้ำพยัญชนะบางตัวเมื่ออยู่ในตำแหน่งท้ายคำ เช่น 'copy' เขียนเป็น 'coppay' ก็มีความถี่สูงถึงร้อยละ ๗๑ ข้อบกพร่องด้านการสะกดคำที่มีความถี่น้อยที่สุด คือเรื่องการใช้นิคมเทียบนิคมในการสะกดคำตามการออกเสียง เช่น 'neighbor' เขียนเป็น 'nehbor' หรือ 'nebor' มีความถี่ร้อยละ ๒๕

ตาราง ๕ การร้อยละของความถี่ของข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน
เรียงตามลำดับความถี่ที่พบในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ ๔

ลำดับที่	เครื่องหมายวรรคตอน	ร้อยละ
๑	- การใช้ hyphen ใน compound word เช่น brother-in-law	๘๓
๒	- การใช้เครื่องหมาย , คั่นคำคุณศัพท์หลายตัวที่ทำหน้าที่ขยายคำนามคำเดียว	๗๑
๓	- การใช้อักษรตัวใหญ่ (capital letter) เมื่อเป็น proper noun	๖๔
๔	- การใช้เครื่องหมาย , หลัง Direct Speech ก่อนปิด....." เมื่อผู้พูดอยู่ท้ายประโยค	๖๕
๕	- การใช้ hyphen ใน compound adjective เช่น ten-year-old	๖๓
๖	- การใช้เครื่องหมาย & ท้ายประโยคที่ขึ้นต้นด้วย how เช่น <u>How</u> + <u>adjective</u> + <u>subject</u> + <u>verb</u> !	๖๒
๗	- การขีดเส้นใต้คำนามที่เป็นชื่อหนังสือ เช่นa recent issue of <u>Life</u> .	๕๖
๘	- การใช้เครื่องหมาย ; คั่นระหว่างประโยค	
	- การใช้เครื่องหมาย , หน้าประโยคที่ขึ้นต้นด้วย ' but '	๕๕
๙	- การใช้เครื่องหมายวงเล็บ เช่น (1939 - 1945)	๕๔
๑๐	- การใช้เครื่องหมาย , ท้ายประโยค ใน Direct Speech ในคำสั่งที่เป็นประโยคซ้อน	๔๐
๑๑	- การใช้เครื่องหมาย , คั่นระหว่างประโยคหลัก และอนุประโยคที่เป็น If-clause	๓๖

ลำดับที่	เครื่องหมายวรรคตอน	ร้อยละ
๑๒	- การใช้ apostrophe ใน ' somebody's '	๓๕
๑๓	- การใช้เครื่องหมาย , หน้าอนุประโยคที่ขึ้นต้นด้วย ' so '	๒๑
๑๔	- การใช้เครื่องหมาย ! เช่น The boy shouted, ' Fire ! '	๑๔

จากตาราง ข จะเห็นได้ว่านักศึกษามีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ในเรื่องการใช้ hyphen ใน Compound word มีความถี่สูงถึงร้อยละ ๔๓ ส่วนข้อบกพร่องอื่นๆ เช่น การใช้เครื่องหมาย , คำคุณศัพท์หลายตัวที่ขยายคำนามคำเดียวกัน และการใช้อักษรตัวใหญ่ (Capital letter) มีความถี่สูงถึงร้อยละ ๑๔ ข้อบกพร่องในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่มีความถี่น้อยที่สุดคือ ร้อยละ ๑๔ ได้แก่การใช้เครื่องหมาย !

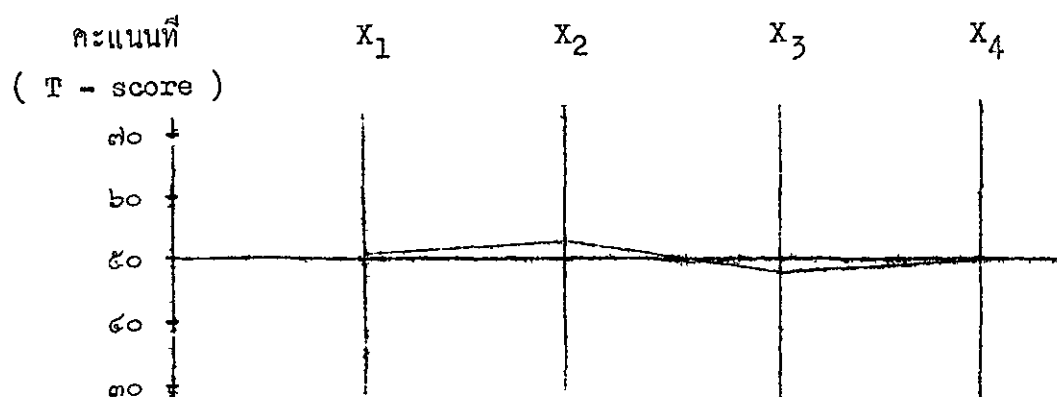
๓. การเปรียบเทียบข้อบกพร่องด้านต่าง ๆ เพื่อแสดงให้เห็นว่า นักศึกษา
มีข้อบกพร่องทางงานใดมากน้อยเพียงใด

เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างของข้อบกพร่องในการเขียนของนักศึกษา
ในแต่ละด้านได้เด่นชัดยิ่งขึ้น ผู้เขียนจึงได้ทำการหาค่าคะแนนมัธยฐานของข้อบกพร่อง
แต่ละด้านจากแบบทดสอบฉบับที่ ๑ - ๔ แล้วแปลงคะแนนมัธยฐานเหล่านี้ให้เป็นคะแนนที่
(T - score) ของแต่ละฉบับ นำเอาคะแนนมัธยฐานและคะแนนที่ (T - score) ของ
ข้อบกพร่องทั้ง ๔ ด้านนี้มาเปรียบเทียบในเส้นภาพ ดังตารางที่ ๖ และแผนภาพประกอบ

ตาราง ๖ คะแนนมัธยฐานและคะแนนที่ (T - score) ของข้อบกพร่องใน
แบบทดสอบฉบับที่ ๑ - ๔

แบบทดสอบ	คะแนนมัธยฐาน	คะแนนที่ (T - score)
การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์	๒๖.๖๖	๕๑
การใช้คำศัพท์และสำนวน	๒๐.๕๕	๕๒
การสะกดคำ	๑๐.๓๖	๔๘
การใช้เครื่องหมายวรรคตอน	๗.๕๕	๕๐

แผนภาพประกอบ - เส้นภาพของคะแนนที่ (T - score) ของข้อบกพร่อง
แต่ละด้าน

- x_1 เป็นคะแนนที่ (T - score) ของข้อบกพร่องด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ในแบบทดสอบฉบับที่ ๑ มีค่า $T = ๕๑$
- x_2 เป็นคะแนนที่ (T - score) ของข้อบกพร่องด้านการใช้คำศัพท์และสำนวนในแบบทดสอบฉบับที่ ๒ มีค่า $T = ๔๒$
- x_3 เป็นคะแนนที่ (T - score) ของข้อบกพร่องด้านการสะกดคำ ในแบบทดสอบฉบับที่ ๓ มีค่า $T = ๔๔$
- x_4 เป็นคะแนนที่ (T - score) ของข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในแบบทดสอบฉบับที่ ๔ มีค่า $T = ๕๐$

จากตาราง ๒ และแผนภาพประกอบสรุปผลการเปรียบเทียบข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในแต่ละด้านจากแบบทดสอบแต่ละฉบับได้ดังนี้

๑. ข้อบกพร่องด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์สูงกว่าปรกติอยู่ ๑ คะแนนที่ ($T = ๔๑$)
๒. ข้อบกพร่องด้านการใช้คำศัพท์และสำนวนสูงกว่าปรกติอยู่ ๒ คะแนนที่ ($T = ๔๒$)
๓. ข้อบกพร่องด้านการสะกดคำต่ำกว่าปรกติอยู่ ๒ คะแนนที่ ($T = ๔๔$)
๔. ข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนอยู่ระดับปานกลาง ($T = ๕๐$)

๔. การหาสหสัมพันธ์ของข้อบกพร่องทั้ง ๔ ด้านของนักศึกษาจากแบบทดสอบปรนัย ฉบับที่ ๑ - ๔ กับข้อบกพร่องทั้ง ๔ ด้าน ของนักศึกษาจากแบบทดสอบอัตนัย (ฉบับที่ ๕)

ผู้เขียนได้ทำการหาสหสัมพันธ์ของข้อบกพร่องทั้ง ๔ ด้านจากแบบทดสอบปรนัย ฉบับที่ ๑ - ๔ กับข้อบกพร่องทั้ง ๔ ด้านจากแบบทดสอบอัตนัย เพื่อที่จะได้ทราบว่า ข้อบกพร่อง ในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาเกี่ยวกับด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน สัมพันธ์กับ ความสามารถในการเขียนหรือไม่ ดังปรากฏในตาราง ๗

ตาราง ๗ สหสัมพันธ์ของข้อบกพร่องทั้ง ๔ ด้านของนักศึกษาจากแบบทดสอบปรนัย ทั้ง ๔ ฉบับกับข้อบกพร่องทั้ง ๔ ด้านของนักศึกษาจากแบบทดสอบอัตนัย

ข้อบกพร่องทั้ง ๔ ด้านของนักศึกษา จากแบบทดสอบปรนัยทั้ง ๔ ฉบับ	ข้อบกพร่องทั้ง ๔ ด้านของนักศึกษา จากแบบทดสอบอัตนัยทั้ง ๔ ฉบับ	สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (r)
การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์	การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์	-๐.๐๔
การใช้คำศัพท์และสำนวน	การใช้คำศัพท์และสำนวน	๐.๐๗
การสะกดคำ	การสะกดคำ	๐.๐๕
การใช้เครื่องหมายวรรคตอน	การใช้เครื่องหมายวรรคตอน	๐.๑๘

จากตาราง ๗ จะเห็นได้ว่า ข้อบกพร่องในด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ ในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ ๑ มีความสัมพันธ์กับข้อบกพร่องทางด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ในแบบทดสอบอัตนัยอย่างไม่มีนัยสำคัญและข้อมูลทั้งสองมีลักษณะตรงข้ามกัน ข้อบกพร่องในด้านการใช้คำศัพท์และสำนวนในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ ๒ มีความสัมพันธ์กับ ข้อบกพร่องทางด้านการใช้คำศัพท์และสำนวนในแบบทดสอบอัตนัยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ข้อบกพร่องด้านการสะกดคำในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ ๓ มีความสัมพันธ์กับข้อบกพร่องในด้านการสะกดคำในแบบทดสอบอัตนัยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ข้อบกพร่องด้านการใช้ เครื่องหมายวรรคตอนในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ ๔ มีความสัมพันธ์กับข้อบกพร่องในด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในแบบทดสอบอัตนัยอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๕. การหาสหสัมพันธ์ของคะแนนรวมที่นักศึกษาทำได้จากแบบทดสอบปรนัยทั้ง ๔ ฉบับ กับคะแนนรวมที่นักศึกษาทำได้ จากแบบทดสอบอัตนัย (ฉบับที่ ๕)

จากผลของการหาสหสัมพันธ์ของข้อบกพร่องในแต่ละด้านจากแบบทดสอบปรนัยและข้อบกพร่องในแต่ละด้านจากแบบทดสอบอัตนัยที่แสดงว่าข้อบกพร่องแต่ละด้านของแบบทดสอบทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้เขียนจึงได้นำคะแนนรวมที่นักศึกษาทำได้จากแบบทดสอบปรนัย (ฉบับที่ ๑ - ๔) และคะแนนรวมที่นักศึกษาทำได้จากแบบทดสอบอัตนัย (ฉบับที่ ๕) มาหาค่าสหสัมพันธ์เพื่อทดสอบสมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้าได้ทราบค่าสหสัมพันธ์อย่างแน่ชัดยิ่งขึ้น ปรากฏผลจากการหาสหสัมพันธ์ครั้งนี้ว่า คะแนนรวมที่นักศึกษาทำได้จากแบบทดสอบปรนัยกับคะแนนรวมที่นักศึกษาทำได้จากแบบทดสอบอัตนัย มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ดังแสดงให้เห็นในตาราง ๔ จึงเห็นได้ว่าเมื่อพิจารณาข้อบกพร่องแต่ละด้านโดยละเอียดเช่นในตาราง ๓ โอกาสที่ค่าสหสัมพันธ์จะสูงนั้นมีน้อยมาก แต่ถ้าพิจารณาข้อบกพร่องโดยส่วนรวมแล้ว ค่าสหสัมพันธ์ของข้อบกพร่องในแบบทดสอบปรนัยและอัตนัยก็จะมีค่าสูงเช่นกัน

ตาราง ๔ สหสัมพันธ์ของคะแนนรวมที่นักศึกษาทำได้จากแบบการทดสอบปรนัยทั้ง ๔ ฉบับกับคะแนนรวมที่นักศึกษาทำได้จากแบบทดสอบอัตนัย

สหสัมพันธ์ของคะแนนรวมที่นักศึกษาทำได้จากแบบทดสอบปรนัยทั้ง ๔ ฉบับและคะแนนรวมที่นักศึกษาทำได้จากแบบทดสอบอัตนัย (ฉบับที่ ๕)	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ๐.๕๐
--	---

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ $r_{.๐๑} = .๒๕๔$

จากตาราง ๔ แสดงว่าคะแนนรวมจากแบบทดสอบปรนัยทั้ง ๔ ฉบับ มีสหสัมพันธ์กับคะแนนที่นักศึกษาทำได้จากแบบทดสอบอัตนัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

บทที่ ๕

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษารายงานการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๖ ในวิทยาลัยครู ๕ แห่ง ดังมีรายชื่อดังต่อไปนี้

๑. วิทยาลัยครูสวนสุนันทา
 ๒. วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์
 ๓. วิทยาลัยครูเชียงใหม่
 ๔. วิทยาลัยครูมหาสารคาม
 ๕. วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช
- ลำดับนั้นของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๖ ในวิทยาลัยครู ๕ แห่ง โดยจะศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบต่อไปนี้
 - ๑.๑ การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ (Grammatical Structure)
 - ๑.๒ การใช้คำศัพท์และสำนวน (Vocabulary and Idiomatic Usage)
 - ๑.๓ การสะกดคำ (Spelling)
 - ๑.๔ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation)
๒. เพื่อศึกษาข้อบกพร่องในด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ว่านักศึกษามีข้อบกพร่องในแต่ละด้านแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด
๓. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของข้อบกพร่องทั้ง ๔ ด้าน คือการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน กับ

การนำไปใช้ในการเขียนระดับประโยคและข้อความ

๔. เพื่อศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษที่นักศึกษาส่วนใหญ่ทำผิด โดยอาศัยการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาอังกฤษกับภาษาไทย

๕. เพื่อเป็นข้อเสนอแนะในการแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษ อันอาจนำไปปฏิบัติในการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

๑. ทำให้ทราบว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา มีข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษด้านใดบ้าง และข้อบกพร่องในการเขียนที่นักศึกษาทำผิดมากที่สุดคืออะไรอันจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน ในการปรับปรุงการสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านี้ และอาจเป็นส่วนช่วยในการวางจุดมุ่งหมายของการสอนเขียนภาษาอังกฤษต่อไป

๒. ทำให้ทราบว่าควรแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษอย่างไรและควรพึงเล็งด้านใดเป็นพิเศษ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้เขียนได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ ๔ ข้อคำตอบ จำนวน ๔ ฉบับ เพื่อทดสอบด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ข้อทดสอบฉบับที่ ๕ เป็นแบบอัตนัย เพื่อทดสอบความสามารถในการเขียนระดับประโยคข้อความ และเรียงความ ผู้เขียนได้นำแบบทดสอบไปทำการทดลองสอบกับนักศึกษาจำนวน ๑๒๐ คน แล้วได้นำเอาแบบทดสอบนั้นมาคัดเลือกข้อที่เหมาะสม เพื่อใช้ในการทดสอบจริง ได้เลือกข้อทดสอบแบบปรนัยไว้จำนวน ๑๒๐ ข้อ และแบบทดสอบอัตนัยที่ปรับปรุงแล้ว ๑ ฉบับ นำข้อทดสอบที่คัดเลือกแล้วนี้ไปทดสอบนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลมาทำการตรวจให้คะแนน นำคะแนนที่นักศึกษาทำทั้งคะแนนข้อผิดและข้อถูกมาทำการวิเคราะห์หากทางสถิติต่าง ๆ อันได้แก่ การหาอัตราส่วนร้อยละ การแปลงค่าคะแนนข้อบกพร่อง

ทั้ง ๔ ด้านจากแบบทดสอบปรนัยให้เป็นคะแนนที่ (T - score) การหาค่าสหสัมพันธ์ของข้อบกพร่องทั้ง ๔ ด้านของนักศึกษาที่พบในข้อทดสอบแบบปรนัย กับข้อบกพร่องทั้ง ๔ ด้านของนักศึกษาที่พบในข้อทดสอบแบบอัตนัย และทำการหาค่าสหสัมพันธ์ของความสามารถของนักศึกษาที่ทำข้อทดสอบแบบปรนัยถูกกับความสามารถในการเขียนระดับประโยค และข้อความ ในแบบทดสอบอัตนัย

ผลของการศึกษาค้นคว้า ✓

๑. นักศึกษามีข้อบกพร่องด้านการใช้คำศัพท์และสำนวนมากที่สุด คิดเป็นอัตราร้อยละ ๕๘.๘๘ ข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนร้อยละ ๕๘.๕๓ ข้อบกพร่องด้านการสะกดคำร้อยละ ๕๓.๐๑ และข้อบกพร่องที่นักศึกษามีน้อยที่สุดคือด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ซึ่งมีค่าร้อยละ ๕๒.๗๘

๒. การร้อยละของข้อบกพร่องด้านต่าง ๆ โดยเรียงตามลำดับความถี่ที่พบมีดังนี้ ข้อบกพร่องทางด้านการใช้คำศัพท์และสำนวนมีความถี่สูงสุดคือร้อยละ ๘๖ ข้อบกพร่องทางด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนมีความถี่สูงสุดร้อยละ ๘๓ ข้อบกพร่องทางด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์มีความถี่สูงสุดร้อยละ ๗๘ และข้อบกพร่องทางด้านการสะกดคำมีความถี่สูงสุดร้อยละ ๗๖

๓. ข้อบกพร่องของนักศึกษาในแต่ละด้านที่พบในแบบทดสอบปรนัยทั้ง ๔ ฉบับเมื่อทำการแปลงให้เป็นคะแนนมาตรฐานของข้อบกพร่องแต่ละฉบับและแปลงให้เป็นคะแนนที่ (T - score) แล้วนำค่าคะแนนมาตรฐานและคะแนนที่ (T - score) มาเปรียบเทียบกันเพื่อให้เห็นความแตกต่างของข้อบกพร่องแต่ละฉบับโดยแสดงด้วยเส้นภาพปรากฏผลว่า

๓.๑ ข้อบกพร่องด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์สูงกว่าปรกติอยู่ ๑ คะแนนที่ (T = ๘๑)

๓.๒ ข้อบกพร่องด้านการใช้คำศัพท์และสำนวนสูงกว่าปรกติอยู่ ๒ คะแนนที่ (T = ๘๒)

๓.๓ ข้อบกพร่องด้านการสะกดคำต่ำกว่าปรกติอยู่ ๒ คะแนนที่ (T = ๘๔)

๓.๔ ข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนอยู่ระดับปานกลาง

(T = ๕๐)

๔. สหสัมพันธ์ของข้อบกพร่องทั้ง ๔ คำนจากแบบทดสอบปรนัย ๔ ฉบับ กับ ข้อบกพร่องทั้ง ๔ คำนจากแบบทดสอบอัตนัยมีดังนี้คือ ข้อบกพร่องด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน จากแบบทดสอบปรนัย และข้อบกพร่องทั้ง ๔ คำนดังกล่าวจากแบบทดสอบอัตนัย (ฉบับที่ ๕) สัมพันธ์กันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๕. คะแนนรวมที่นักศึกษาทำได้จากแบบทดสอบปรนัยทั้ง ๔ ฉบับ และคะแนนรวมที่นักศึกษาทำได้จากแบบทดสอบอัตนัย (ฉบับที่ ๕) สัมพันธ์กัน (r = .๕๐) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๖. ความถี่ของข้อบกพร่องของนักศึกษาทั้ง ๔ คำนจากแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ ๑ - ๔ มีดังนี้

๖.๑ ข้อบกพร่องด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ มีรายละเอียดดังนี้

Adjectives :

brave ที่แทนคำนามในความหมายเป็นพหูพจน์

much หน้าคำคุณศัพท์เปรียบเทียบชั้นกว่า

few, every, little ที่ขยายคำนามอย่างสอดคล้องกับความหมาย
ของประโยค

Articles

Adverbs (as soon as, well)

Prepositions (with, on)

Conjunctions (if, where)

Adjective-adverb agreement (seldom + V + any + N)

Pronouns (each other, one)

Verb forms (past participle, past tense, present tense,
infinitive, present participle)

Auxiliary verbs

Conditional sentence (If-clause)

Noun (non-countable noun)

Using question word ' what '

Order of adjectives

Passive voice

Using question word ' when '

Possessive pronoun (mine)

Using question word ' how '

๖.๒ ข้อบกพร่องด้านการใช้คำศัพท์และสำนวน มีรายละเอียดดังนี้

Pronoun (what)

Verbs (do, needn't, filled, lack, aren't, enjoyed, break)

Idioms (to shake hands, what kind of, had better do,
to have been to, to be elected president, out of
order, I wish you'd join me, I never drink, half
past eight)

Nouns (per cent, two-thirds, employment)

Adjective phrase (twice as large as this)

Adverbs (badly, as well, seldom, perhaps)

Adjectives (the other, freezing, capital, very good,
much better, first)

๖.๓ ขอบกพรองคานการสะกดคำมีรายละเอียดดังนี้

สะกดผิดเนื่องจากการเทียบแนวผิด เช่น

copy เขียนเป็น copy

sheep เขียนเป็น sheeps

photos เขียนเป็น photoes

สะกดผิดเนื่องจากการเปลี่ยนคำนามให้เป็นคำคุณศัพท์ หรือ คำกริยา
ให้เป็นคำคุณศัพท์ของคำ : e : ก่อนเติม : -ment : หรือ

-able : เช่น

argument เขียนเป็น arguement

advisable เขียนเป็น adviscable

valuable เขียนเป็น valueable

สะกดผิดเนื่องจากการเปลี่ยน cardinal number เป็น ordinal
number เช่น

twentieth เขียนเป็น twentyth

สะกดผิดเนื่องจากการสะกดตามการออกเสียง เช่น

ใช้ 'xs' แทน 'xh' เช่น exhausted → exsausted

ใช้ '-rat' แทน '-rette' เช่น cigarette → cigarat

ใช้ 'e' แทน 'eig' เช่น neighbor → nehbor

ใช้ 'ze' แทน 'se' เช่น surprise → surprize

ใช้ 'ax-' แทน 'ex-' เช่น exception → axception

ใช้ 'ss' หรือ 'cc' แทน 'c' เช่น

necessary → neccessary , necessary → neccessary

ใช้ 'ea' หรือ 'ei' แทน 'ie' เช่น

niece → neace , niece → neice

ใช้ 'ei' หรือ 'e' หรือ 'i' แทน 'eig' เช่น

foreigner → foreiner , foreigner → forener

foreigner → forner

๖.๔ ขอบกพรองด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน มีรายละเอียดดังนี้

hyphen	-
comma	,
capital letter	
exclamation mark	!
underlining	<u> </u>
semicolon	;
parentheses	()
apostrophe	'

อภิปรายผลของการศึกษาค้นคว้า ✓

๑. ผลของการศึกษาค้นคว้าหาสาเหตุสัมพันธ์ของข้อบกพร่องแต่ละด้านจากแบบทดสอบฉบับที่ ๑ - ๔ กับข้อบกพร่องแต่ละด้านจากแบบทดสอบฉบับที่ปรากฏว่า ข้อบกพร่องเหล่านี้ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ อาจเป็น เพราะกลุ่มตัวอย่างที่เลือกมานั้นมีจำนวนน้อย ซึ่งถ้าจำนวนกลุ่มตัวอย่างมีมากขึ้นก็จะช่วยให้ผลการค้นคว้าสูงขึ้นได้

๒. จากผลของการศึกษาค้นคว้าได้แสดงว่า นักศึกษามีข้อบกพร่องด้านการใช้คำศัพท์และสำนวนมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับข้อบกพร่องอื่นอีก ๓ ด้านนั้น คง เนื่องจากเหตุที่นักศึกษาขาดประสบการณ์ในการใช้คำศัพท์และสำนวนซึ่งอาจจะเนื่องจากนักศึกษาได้รับการฝึกหัดทางการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การฝึกการพูดและการออกเสียงมากกว่าด้านการใช้คำศัพท์ จึงทำให้ความรุดานศัพท์และสำนวนไม่กว้างขวาง

ผู้เขียนมีความเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษน่าจะแก้ไขข้อบกพร่องนี้ได้ โดยการแนะนำให้นักศึกษา เห็นความสำคัญของการศึกษา เติบเต็ม เพื่อทำให้เข้าใจเรื่องศัพท์และสำนวนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ตลอดจนการฝึกฝนใช้คำศัพท์และสำนวน โดยให้นักศึกษา

เรียนรู้ถึงหน้าที่ของคำในลักษณะต่าง ๆ กัน ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาเลือกได้คำและจำนวนคำถูกต้อง ทั้งนี้อาจเพิ่มเติมจากตำราที่เรียนโดยให้นักศึกษาจากหนังสือประกอบเพื่อว่านอกเวลา หรือจัดทำแบบฝึกหัดการใช้คำศัพท์และจำนวนเพิ่มเติมจากแบบฝึกหัดที่มีอยู่ในหลักสูตร

๓. นักศึกษามีข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนและด้านการสะกดคำในระดับใกล้เคียงกัน (คิดเป็นอัตราร้อยละ ๕๔.๕๓ และ ๕๓.๐๑ ตามลำดับ) ข้อบกพร่องด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนคงเนื่องมาจากการที่นักศึกษาขาดประสบการณ์ในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ ดังกล่าว นอกจากนี้แล้ว การใช้เครื่องหมายวรรคตอนในภาษาไทยก็ยังมีน้อย จึงทำให้นักศึกษาใช้เครื่องหมายวรรคตอนไม่ค่อยเป็น และโอกาสที่จะฝึกฝนในการทำแบบฝึกหัดการใช้เครื่องหมายวรรคตอนตลอดจนการบ่งเห็นความสำคัญของการใช้เครื่องหมายวรรคตอนก็น้อย จึงทำให้นักศึกษามีข้อบกพร่องในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในระดับสูง ส่วนข้อบกพร่องทางด้านการสะกดคำนั้น จะเห็นได้ว่าการขาดประสบการณ์อันเป็นเหตุผลสำคัญในข้อบกพร่องดังกล่าวมาแล้วทั้งสองด้าน ก็มีผลต่อข้อบกพร่องด้านนี้ด้วย เพราะนักศึกษามีความสับสนทางด้านการสะกดคำอย่างมาก นอกจากนี้แล้ว การเทียบแนวผิดก็เป็นอีกเหตุผลหนึ่งซึ่งแสดงว่า นักศึกษามีโอกาสใช้คำผิดต่าง ๆ เหล่านี้น้อยไป จนทำให้เกิดการเทียบแนวผิดและเกิดความสับสนในด้านการสะกดคำขึ้น

จะเห็นได้ว่า ข้อบกพร่องทั้งด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการสะกดคำมีผลอย่างมากต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา เพราะข้อบกพร่องทั้งสองนี้ส่งผลถึงข้อความต่าง ๆ ที่นักศึกษาเขียน ซึ่งถ้าใช้ผิดหรือไม่รัดกุมพอ ความหมายของข้อความที่เขียนก็อาจคลาดเคลื่อนหรือผิดไปจากที่ผู้เขียนต้องการได้ นอกจากเหตุผลดังกล่าวแล้วนี้ก็อาจเป็นไปได้ว่า ข้อบกพร่องทั้งสองด้านนี้เกิดขึ้นเพราะการขาดความระมัดระวังของนักศึกษาและการขาดความเอาใจใส่ให้นักศึกษาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ของนักศึกษาเองจนเป็นเหตุให้ใช้ได้อย่างไม่ถูกต้อง จึงควรที่อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษจะได้กระตุ้นให้นักศึกษาให้ความเอาใจใส่และมองเห็นความสำคัญของการใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการสะกดคำให้มากยิ่งขึ้น ในขณะเดียวกันก็เตือนให้นักศึกษาให้มีความระมัดระวังในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการสะกดคำทุก ๆ ครั้งที่นักศึกษาเขียนภาษาอังกฤษ

๔. ข้อบกพร่องของนักศึกษาในด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์น้อยกว่า

คำอื่น ๆ ทั้งหมด(ในอัตราร้อยละ ๕๒.๗๕) ซึ่งจะเห็นได้ว่านักศึกษามีความสามารถทาง
 การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้ดีกว่าความสามารถในคำอื่นอีก ๓ คำ จาก
 แบบทดสอบที่นักศึกษาคิดหา

การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์อย่างถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญ เพราะถ้าใช้ผิด
 ก็ทำให้ความหมายของประโยคหรือข้อความนั้นผิดไปด้วย สาเหตุของข้อบกพร่องใน
 คำนั้นน่าจะมาจากการที่นักศึกษาคิดความเข้าใจอย่างแท้จริงในการใช้โครงสร้าง
 ทางไวยากรณ์ จึงทำให้มีการนำเอาความเข้าใจทางคำโครงสร้างทางไวยากรณ์
 ภาษาไทยมาใช้กับโครงสร้างทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ
 ควรที่จะอธิบายให้นักศึกษาเข้าใจถึงความแตกต่างและความคล้ายคลึงกัน เปรียบเทียบ
 ระหว่างโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาไทยและโครงสร้างทางไวยากรณ์ของ
 ภาษาอังกฤษ เน้นให้ตระหนักถึงความแตกต่างซึ่งมีอยู่เป็นอันมากระหว่างโครงสร้าง
 ทางไวยากรณ์ของภาษาทั้งสองนี้ และเตือนให้นักศึกษาระมัดระวังว่า การเทียบเคียง
 ระหว่างโครงสร้างทางไวยากรณ์ของทั้งสองภาษาไม่อาจทำได้ทุกครั้งไป

จากข้อทดสอบในคำโครงสร้างทางไวยากรณ์จะพบว่า นักศึกษานำเอาโครงสร้าง
 ทางไวยากรณ์ของภาษาไทยมาใช้เทียบเคียงกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ
 อยู่ไม่น้อย เช่น

๘.๑ การเทียบเคียง เช่น การเรียงลำดับของคำคุณศัพท์ นักศึกษา

เขียน " I am strong not enough to lift this stone." แทน " I am not
 strong enough to lift this stone." ทั้งนี้เพราะนักศึกษาเขียนตามลำดับ
 ของคำคุณศัพท์ในภาษาไทยว่า " ฉันแข็งแรงไม่พอที่จะยกก้อนหินก้อนนี้ " การใช้
 คำขยายเกินความจำเป็นโดยซ้ำซ้อนกัน เพื่อให้ประโยคมีความหมาย เช่นเดียวกับที่
 นักศึกษาใช้ภาษาไทย นักศึกษาเขียน " Though he is poor, but he is honest."
 หรือ " Although he is poor, yet he is honest." เพื่อให้เหมือนกับ
 โครงสร้างทางไวยากรณ์ของไทยที่ว่า " แม้ว่าเขาจนแต่เขาก็ซื่อสัตย์ " นักศึกษา
 เขียน " Please come back as soon (หรือ quickly) as you are possible."
 โดยเทียบโดยตรงกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาไทยว่า " โปรดกลับมาให้เร็ว
 ที่สุดเท่าที่คุณจะทำได้ " นักศึกษาเขียน " This word uses in many different ways."

แทนที่จะใช้กริยาในรูป Passive Voice : can be used : เพื่อให้ตรงกับความหมายว่า " คำนี้ใช้ได้หลายทาง "

นอกจากการเทียบแนวคิดดังตัวอย่างในข้อ ๓.๑ แล้วนักศึกษายังมีข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นเพราะการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ไม่มีใช้ในโครงสร้างทางไวยากรณ์ภาษาไทย เช่น

๔.๒ การเปลี่ยนรูปของคำกริยาให้เป็น Continuous Form เช่น เขียนว่า

" What do you want me to do with the people who wait (หรือ waiting) outside ? " แทนที่จะใช้คำกริยาเป็น ' are waiting '

๔.๓ การเลือกใช้คำกริยาช่วยให้ถูกต้อง เช่น นักศึกษาเขียน " Is this knife belong to you ? " แทนที่จะใช้กริยาช่วย Does ในการสร้างประโยคคำถามดังกล่าว

๔.๔ การใช้คำกริยาผิด เช่น นักศึกษาเขียน " I think that I can to do this work. " แทนที่จะใช้คำกริยาว่า ' am able ' เพื่อให้สอดคล้องกับคำกริยา ' to do ' และนักศึกษาเขียน " I work very hard for the last three months. "

แทนที่จะใช้คำกริยา ' work ' ในรูป Present Perfect Continuous ' have been working '

๔.๕ การใช้คำกริยาซ้อนกันในความหมายเดียวกัน เช่น นักศึกษาเขียน " I think that I can be able to do this work. ' ' แทนที่จะใช้คำกริยา ' can do ' หรือ ' am able to do ' อย่างใดอย่างหนึ่ง

นักศึกษายังมีข้อบกพร่องทางด้านการใช้คำนำหน้านาม (article) และ Function word อื่น ๆ เนื่องจากการละเลยที่จะทำความเข้าใจในหน้าที่ของคำเหล่านี้อย่างแท้จริง ซึ่งมีได้มีใช้หรือใช้น้อยมากในภาษาไทย เช่น

๔.๖ Articles

* Who is a boy over there ?

" There is an European working in your firm, isn't there "

* Queen of England visited North America last year.

* Soviet Union is near North Pole.

* He went to a church this morning.

* I have headache.

๔.๑) Function words

- ~ My uncle died in June 8th.
- * This is the house in where I live.
- * Buses are more cheaper than taxis.
- * Do it as good as you can.
- * I don't know there is any milk left.
- * She has no pen to write in ink.

จากข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ ซึ่งเกิดจากการเปรียบเทียบกับการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาไทยของนักศึกษาดังกล่าวมาแล้วนี้ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจะทำการแก้ไขได้โดยการอธิบายให้นักศึกษาเข้าใจถึงความแตกต่างของโครงสร้างทางไวยากรณ์ระหว่างภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ เน้นให้ระมัดระวังแนวเทียบระหว่างสองภาษา ว่าจะต้องใช้แนวเทียบด้วยความรอบคอบ และที่สำคัญก็คือจะต้องให้นักศึกษามีความเข้าใจในโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษที่เป็น ปัญหาซึ่งไม่มีใช้ในภาษาไทย เพื่อให้นักศึกษาจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง

๕. เหตุที่ข้อบกพร่องทั้ง ๔ ด้านของนักศึกษาจากแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ ๑ - ๔ และข้อบกพร่องทั้ง ๔ ด้าน ของนักศึกษาที่พบในแบบทดสอบอัตนัยมีค่าสหสัมพันธ์ต่ำ เป็นเพราะว่านักศึกษาเลือกใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ และคำศัพท์และสำนวนที่ง่าย ๆ เป็นการหลีกเลี่ยงการเขียนประโยคคิ และปกปิดมิให้ข้อบกพร่องปรากฏอยู่ในการเขียนของตนทำให้การนับคะแนนข้อบกพร่องทั้ง ๔ ด้านจากแบบทดสอบอัตนัยได้ค่า และค่าสหสัมพันธ์จึงต่ำมาก ดังนั้นเพื่อทดสอบให้แน่ใจยิ่งขึ้นถึงความสามารถในการเขียนของนักศึกษา ผู้เขียนได้ทดสอบหาสหสัมพันธ์ของคะแนนรวมที่นักศึกษาทำได้จากแบบทดสอบปรนัยทั้ง ๔ ฉบับ กับคะแนนรวมที่นักศึกษาทำได้จากแบบทดสอบอัตนัย ซึ่งปรากฏว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .๕๐ ซึ่งถือว่าเป็นค่าที่สูงพอสมควร จึงอาจกล่าวได้ว่า นักศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานการใช้ภาษาอังกฤษด้านโครงสร้างทางไวยากรณ์ ด้านคำศัพท์และสำนวน ด้านการสะกดคำ และด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอน จะมีความสามารถด้านการนำเอาความรู้พื้นฐานเหล่านี้ไปใช้ในการเขียนภาษาอังกฤษระดับ

ประโยคและข้อความได้ดีกว่าคนที่ชอบพร่องมากกว่าในค่านต่าง ๆ ดังกล่าว แต่ทั้งนี้ ก็ไม่ได้หมายความว่า ผู้ที่สามารถทำแบบทดสอบอัตนัยได้คะแนนสูงทุก ๆ คนจะมีความสามารถในด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ดีกว่าผู้อื่นเสมอ ทั้งนี้เพราะการนับความถี่ของ ข้อบกพร่องทั้ง ๔ ด้านในแบบทดสอบอัตนัยนั้น นับจากข้อบกพร่องที่พบในประโยคหรือ ข้อความที่นักศึกษาเขียน ซึ่งจะพบว่านักศึกษาพยายามหลีกเลี่ยงการใช้โครงสร้าง ทางไวยากรณ์ที่ซับซ้อนหรือพยายามใช้คำศัพท์และสำนวนที่ง่าย ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ ข้อบกพร่องด้านต่าง ๆ ปรากฏในคำตอบของแบบทดสอบอัตนัย หรือเว้นว่างในบางข้อ ซึ่งทำให้ไม่อาจกำหนดหาข้อบกพร่องด้านใดได้จากข้อทดสอบข้อนั้น ๆ นอกจากนี้ จากผลของการทดสอบตัวสะกด ปรากฏว่ามีนักศึกษาสะกดตัวผิดอันเกิดจากการเทียบเสียง ดังตัวอย่างที่กล่าวแล้วนั้น อาจารย์ผู้สอนก็ควรจะต้องอธิบายให้นักศึกษาเข้าใจ และ ฝึกให้นักศึกษาใช้แนวเทียบให้ถูกต้อง และระวังการสะกดโดยการเทียบเสียงตามหลัก และข้อยกเว้นต่าง ๆ ไปพร้อมกัน

กล่าวโดยสรุปแล้ว ความเข้าใจและความสามารถในการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน สะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน มีความสำคัญ ต่อการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาอย่างมาก อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษควรจะให้ นักศึกษามีโอกาสฝึกฝนการใช้ให้มากและในขณะเดียวกันก็ให้คำอธิบายลักษณะ โครงสร้าง ของทั้งสองภาษา เปรียบเทียบให้นักศึกษาเข้าใจถึงความคล้ายคลึงและความแตกต่าง ของทั้งสองภาษาเพื่อที่จะได้นำเอาความรู้ความเข้าใจนี้มาใช้ได้อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะต่อวิทยาลัยครู ✓

๑. ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรที่จะเน้นถึงความสำคัญของการเขียน ให้มากเท่า ๆ กับการอ่าน การฟังและฟัง และการเขียนนั้นก็ควรเน้นทั้งด้านการใช้ โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมาย วรรคตอน อย่างเท่า ๆ กันและพร้อมกันไป

๒. กระตุ้นให้นักศึกษาสนใจและมองเห็นความสำคัญของการเขียนภาษาอังกฤษ ให้มากยิ่งขึ้นตลอดจนความระมัดระวังในการเขียนให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษ

๓. จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสนใจและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา เพื่อปรับปรุงความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เช่น ในรูปของการจัดชุมนุมภาษาอังกฤษ (English Club) การออกหนังสือของนักศึกษ หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อให้ให้นักศึกษามีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษด้านการเขียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป ✓

๑. ควรมีการวิจัย เพื่อหาข้อบกพร่องในการพูดและฟัง และการอ่านของนักศึกษา วิทยาลัยครูระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา ชั้นปีที่ ๒ เพื่อที่จะทราบถึงข้อบกพร่องของนักศึกษา ในการใช้ภาษาอังกฤษครบทุกด้าน และเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่าง และความคล้ายคลึงกันของข้อบกพร่องเหล่านี้ ซึ่งจะเป็นการช่วยเหลือให้อาจารย์ผู้สอน ภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครูทราบถึงข้อบกพร่องครบทั้งการพูดและฟัง การอ่านและการเขียน และจะได้ทำการแก้ไขข้อบกพร่องทั้งหมดนี้อย่างมีประสิทธิภาพในโอกาสต่อไป

๒. ควรมีการวิจัยความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยครู ในระดับอื่น ๆ เพื่อจะได้เปรียบเทียบให้ทราบว่า ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยครูในแต่ละระดับมีความแตกต่างและคล้ายคลึงกันอย่างไร เพื่อที่จะได้หาทางแก้ไขข้อบกพร่องนั้น ๆ อันจะช่วยให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านการเขียนได้บังเกิดผลดียิ่งขึ้น

บรรณาธิการ

บรรณานุกรม

✓ กองกาญจน์ นิธิพงศ์ การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิทยาลัย

วิชาการศึกษา ปรินญาณพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต.

✓ กานดา ฅ กลาง วิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา โรงพิมพ์พระจันทร์

นครหลวง ฯ ๒๕๑๕, ๑๐๕ หน้า.

X กานดา สีนขวานนท์ วิชาชุดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาของครูสภา วิชาภาษาอังกฤษ
ตอน ๑ วิธีสอนภาษาอังกฤษ โรงพิมพ์ครูสภา ๒๕๑๖, ๑๖๓ หน้า.

✓ จันทรเพ็ญ อันตระกูล ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในโรงเรียนรัฐบาล ปรินญาณพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต.

✓ บุญเหลือ กุญชร ม.ล. ข้อสังเกตเกี่ยวกับระเบียบวิธีสอนภาษาอังกฤษ ม.ป.ท.
ม.ป.ป., ๑๔๑ หน้า.

กวรณีศักดิ์ครู, กรมเอกสารนิเทศการศึกษา "การสอนอ่านและเขียน" โดย
คมคาย จงเจริญสุข ๔๐: ๕๔ ธันวาคม ๒๕๑๑.

ศิธร แสงธนู คิต พงศัทธ คู่มือครูภาษาอังกฤษ ภาคทฤษฎีและปฏิบัติ
ไทยวัฒนาพานิช จำกัด กรุงเทพฯ ๒๕๑๖, ๑๙๕ หน้า.

ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา โรงพิมพ์การศาสนา
กรุงเทพฯ, ๕๙ หน้า.

ศึกษานิเทศก์, หน่วย กรมการฝึกหัดครู แนะแนวการสอนวิชาภาษาอังกฤษตอน ๕ วิธีสอน
ม.ป.ท. ม.ป.ป., ๘ หน้า.

✓ สุไร พงษ์ทองเจริญ วิชาชุดครูมัธยมของครูสภา วิชาภาษาอังกฤษตอน ๕ วิธีสอน
ภาษาอังกฤษ โรงพิมพ์ครูสภา ๒๕๐๖, ๑๙๔ หน้า.

เสาวณี อินทรภักดี และ เพ็ญก กุสุมา ณ อยู่ชยา วิชาชุดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
วิชาภาษาอังกฤษตอน ๓ แดงความ โรงพิมพ์ครูสภา ๒๕๐๕, ๑๕๔ หน้า.

อุดม วโรตม์ลิขิตคิด ภาษาศาสตร์เบื้องต้น หน่วยศึกษานิเทศก์กรมการฝึกหัดครู
๒๕๑๓, ๒๑๔ หน้า.

- Auguas, Estrella Floro, "English Compositions Error of Tagalog Speakers and Implication for Analytical Theory,"
Dissertation Abstracts, 25:3561A, December, 1964.
- Berry, Thomas Elliott, The Most Common Mistakes in English Usage, Chilton, Philadelphia, 1961, 146 pp.
- Blard, Ruth C. , "A Survey of Errors in English Compositions,"
The Journal of Educational Research, 56:228 - 235.
January, 1963.
- Boonthavi, Panee, An Error Analysis of the Written English of Thai University Students with Suggestions for Remedial work, SEAMEO Regional English Language Centre,
July 1968-December 1970. (Abstract).
- Chadbourne, James Philip, "Measuring the Writing Ability of Community College Students," Dissertation Abstracts 32: 909A, August, 1971.
- Chaiyaratana, Chalao, A Comparative Study of English and Thai Syntax, Doctor's Thesis, Bloomington Indiana University,
1961, 287 pp.
- Dickason, David H., A Practical Handbook of English Usage for Thai Teachers and Students : Some Common Errors and How to Eliminate Them, Indiana University Contract, USOM,
Bangkok, 1957, 135 pp.
- Fan, Chung Teh, Item Analysis Table, Educational Testing Service,
Princeton, New Jersey, 1952, 32 pp.

Fitikides, T.J., Common Mistakes in English, Longmans,
London, 1967, 200 pp.

/Garrette, Henry E., Statistics in Psychology and Education,
David McKay, New York, 1967, 491 pp.

/Guanco, Nella Rivera, "A Descriptive-Contrastive Analysis of
English and Tagalog Verbs," Dissertation Abstracts,
24:2322, December, 1963.

Hayden Rebecca E. and Pilgrim, Dorothy W. and Haggard, Aurora
Quinros, Mastering American English, Charles E. Tuttle,
Tokyo, 1964, 260 pp.

Hornby, A.S., A Guide to Patterns and Usage in English,
Oxford University Press, Oxford, 1969, 261 pp.

Hymer, Robert Charles, "An Analysis of the Spelling Errors
Found in the Written Compositions of Fourth, Fifth,
and Sixth Grade Children," Dissertation Abstracts
24.573A, August, 1963.

Hyndman, Roger, "Some Factors Related to the Writing Performance
of 10th. Grade Students," Dissertation Abstracts
30:1468A, October, 1969.

X Indrabhakti, Saowanee and Long, M.N., "Writing Courses at the
College and University Level in Thailand," Bulletin
of The English Language Center, Vol. 1:3, October, 1971.

- ✓ 9. Lado, Robert, Language Testing : The Construction and Use of Foreign Language Tests : A Teacher's Book, Longmans, London, 1961, 389 pp.
- Lekawatana, Pongsri, and others, A Contrastive Study of English and Thai, English Language Center, Bangkok, 1969, 139 pp.
- Lodge, Henlen C. and Trett, Geral, New Ways in English, Prentice Hall Englewood Cliffs, 1968, 436 pp.
- ✓ Madarasz, Paul Huba, "Contrastive Linguistic Analysis and Errors Analysis in learning English and Hungarian," Dissertation Abstracts, 30:931A, September, 1969.
- McCartney, William A., "The Development of an Objective Instrument for Measuring the Writing Ability of College Freshmen," Dissertation Abstracts, 23:2375A, January, 1963.
- McMordie, W., English Idioms and How to Use Them, Oxford University Press, London, 1965, 350 pp.
- Nesfield, J.C., Aids to Study and Composition of English in 5 parts, Macmillan, London, 1970, 536 pp.
- ✓ Oliva, Peter F., The Teaching of Foreign Languages, Prentice Hall, New Jersey, 1969, 352 pp.
- ✓ Osburn, Curtis Randall, "A Study of Selected Usage Errors in the Written Expression of Boys and Girls in Grade Three through Six," Dissertation Abstracts, 27:1245A, November, 1966.

9
Robinson, Kenneth, English Teaching in East Asia, Evans Broths.,
London, 1960, 271 pp.

✓ Saengplong, Narumon, An Outline Programme for Remedying
Grammatical Errors in Written English in Upper
Secondary School in Thailand, SEAMES Regional English
Language Center, Singapore, 1968, 53 pp.

Santiago, Roman Luis, "A Contrastive Analysis of Some
Rhetorical Aspects in the Writing in Spanish and
English of Spanish-Speaking College Students in
Puerto Rico," Dissertation Abstracts, 31:6368-6369,
June, 1971.

Shaw, Harry, Error in English and Ways to Correct Them, Barnes
& Nobles, New York, 1962, 375 pp.

Shepherd, Edith E., "A Preliminary Experiment in Teaching
English Usage," Supplimentary Educational Monographs,
1952, 103 pp.

Slattery, Patrick Daniel, "Effects of Practice and Emphasis
on the Serial-Error-Curve in Spelling Performance,"
Dissertation Abstracts, 30:3801A, March, 1970.

✂ Vallette, Rebecca M., Modern Language Testing: A Handbook,
Harcourt Brace & World, New York, 1967, 200 pp.

Vizetelly, Frank H., A Desk Book of Errors in English,
Grosset & Dunlap, New York, 1920, 232 pp.

Whitaker-Wilson, C., Punctuation, W. & G. Foyle Ltd., London,
1958, 84 pp.

Whitford, Harold C., and Dixson, Robert J., Handbook of
American Idioms and Idiomatic Usage, Regents Publishing
Co., New York, 1953, 155 pp.

ภาคผนวก

ตารางแสดงความยากง่ายและอำนาจจำแนกของข้อสอบ

ข้อที่	P _L	P _H	p	r	ข้อที่	P _L	P _L	p	r
<u>Part I.</u>									
1	36	74	.55	.39	21	10	52	.29	.49
2	19	65	.39	.51	22	55	78	.67	.26
3	32	81	.57	.50	23	13	52	.31	.44
4	48	90	.71	.49	24	16	58	.36	.45
5	26	58	.42	.33	25	71	90	.81	.29
6	13	52	.31	.44	26	26	65	.45	.40
7	52	94	.76	.54	27	10	71	.33	.63
8	16	71	.42	.55	28	22	55	.43	.24
9	19	68	.43	.50	29	26	61	.43	.36
10	26	58	.42	.33	30	39	94	.70	.63
11	3	55	.24	.66	31	26	68	.47	.42
12	10	52	.29	.49	32	26	71	.48	.45
13	10	68	.37	.61	33	13	78	.44	.64
14	55	74	.65	.21	34	23	58	.40	.36
15	26	58	.42	.33	35	19	42	.30	.27
16	16	58	.36	.45	36	26	65	.45	.40
17	39	74	.57	.36	37	26	81	.54	.55
18	19	65	.41	.47	38	10	71	.33	.63
19	23	61	.41	.39	39	23	48	.35	.27
20	32	68	.50	.36	40	32	55	.43	.24

ข้อที่	P _L	P _H	p	r	ข้อที่	P _L	P _H	p	r
41	32	74	.52	.42	10	29	65	.47	.36
42	16	55	.34	.43	11	16	48	.31	.37
43	19	55	.36	.39	12	23	78	.51	.54
44	16	39	.27	.28	13	10	55	.30	.51
45	29	58	.43	.30	14	29	71	.52	.45
46	39	61	.50	.22	15	16	61	.37	.48
47	23	78	.56	.47	16	10	52	.29	.49
48	29	78	.54	.49	17	26	71	.48	.45
49	52	81	.67	.32	18	16	58	.36	.45
50	42	87	.66	.49	19	32	84	.59	.31
51	29	74	.52	.45	20	13	42	.26	.36
52	45	94	.73	.59	21	26	68	.47	.43
Part II.					22	23	68	.45	.45
1	19	48	.33	.32	23	26	68	.47	.42
2	32	81	.57	.50	24	32	65	.48	.33
3	23	48	.35	.27	25	39	68	.54	.30
4	29	65	.47	.36	26	45	94	.73	.59
5	16	58	.36	.45	27	36	68	.52	.32
6	32	58	.45	.27	28	10	68	.37	.61
7	29	65	.47	.36	29	26	45	.35	.21
8	29	71	.50	.42	30	25	58	.42	.28
9	23	58	.40	.36	31	19	55	.32	.47

ข้อที่	P _L	P _H	p	r	ข้อที่	P _L	P _H	p	r
32	26	81	.54	.55	18	13	48	.29	.41
33	13	36	.24	.30	19	26	55	.40	.30
Part III.					20	19	48	.33	.32
1	42	71	.57	.30	Part IV.				
2	23	55	.38	.34	1	52	81	.67	.32
3	32	71	.52	.39	2	32	65	.48	.33
4	13	58	.34	.49	3	36	74	.55	.39
5	26	71	.48	.45	4	26	55	.40	.30
6	29	61	.45	.33	5	26	61	.43	.36
7	36	84	.61	.50	6	26	52	.39	.28
8	36	68	.52	.32	7	16	32	.24	.21
9	23	48	.35	.27	8	39	71	.55	.33
10	29	48	.33	.40	9	10	45	.26	.44
11	45	71	.58	.27	10	26	65	.45	.40
12	13	42	.26	.36	11	16	32	.24	.21
13	19	48	.33	.32	12	13	42	.26	.36
14	16	32	.24	.41	13	10	58	.32	.54
15	29	55	.42	.27	14	13	48	.29	.41
16	19	52	.35	.36	15	52	81	.67	.32
17	48	68	.58	.21					

ค่าเฉลี่ย $p = .44$ $r = .40$

ค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบทดสอบปรนัยโดยวิธี split-half $r = .895$

ตารางแสดงค่าคะแนนดิบ ความถี่ และคะแนนที่

ของข้อบกพร่องในแบบทดสอบฉบับที่ ๑ - ๔

ข้อบกพร่องด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์

คะแนนดิบ X	ความถี่ f	คะแนนที่ T
40	3	74
39	3	69
37	5	66
36	4	64
35	3	63
34	6	61
33	6	60
32	6	58
31	6	57
30	9	55
29	7	54
28	12	53
27	14	51
26	10	49
25	8	48
24	20	45
23	14	42
22	11	39

คะแนนดิบ X	ความถี่ f	คะแนนที่ T
21	8	36
20	2	34
19	5	32
18	3	26

Median = 26.66

T - score = 51

ข้อบกพร่องด้านการใช้คำศัพท์และจำนวน

คะแนนดิบ X	ความถี่ f	คะแนนที่ T
28	2	75
27	3	70
26	7	66
25	7	63
24	7	61
23	16	58
22	14	55
21	28	52
20	22	48
19	28	44
18	11	40
17	10	37
16	2	34
15	5	32
13	1	28
12	1	26
11	1	22

Median = 20.55

T - score = 52

ข้อบกพร่องด้านการสะกดคำ

คะแนนดิบ X	ความถี่ f	คะแนนที่ T
17	2	75
16	1	71
15	8	67
14	8	63
13	14	60
12	20	56
11	26	53
10	33	48
9	24	43
8	16	39
7	9	34
6	2	29
5	2	25

Median = 10.36

T - score = 48

ข้อบกพร่องจากการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

คะแนนดิบ X	ความถี่ f	คะแนนที่ T
14	1	78
13	2	73
12	5	68
11	17	63
10	13	59
9	26	55
8	33	50
7	40	44
6	21	38
5	5	31
4	1	26
3	1	22

Median = 7.94

T - score = 50

สหสัมพันธ์ของคะแนนข้อบกพร่องด้านต่างๆและคะแนนรวมความสามารถของนักศึกษา

$X_1 =$ คะแนนข้อบกพร่องของนักศึกษาด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่พบในแบบทดสอบ
ปรนัยฉบับที่ ๑

$Y_1 =$ คะแนนข้อบกพร่องของนักศึกษาด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ตรวจพบจาก
แบบทดสอบฉบับอัตนัย

$X_2 =$ คะแนนข้อบกพร่องของนักศึกษาด้านการใช้คำศัพท์และสำนวนที่พบในแบบทดสอบปรนัย
ฉบับที่ ๒

$Y_2 =$ คะแนนข้อบกพร่องของนักศึกษาด้านการใช้คำศัพท์และสำนวนที่ตรวจพบจากแบบทดสอบ
อัตนัย

$X_3 =$ คะแนนข้อบกพร่องของนักศึกษาด้านการสะกดคำที่พบในแบบทดสอบปรนัยฉบับที่ ๓

$Y_3 =$ คะแนนข้อบกพร่องของนักศึกษาด้านการสะกดคำที่ตรวจพบจากแบบทดสอบอัตนัย

$X_4 =$ คะแนนข้อบกพร่องของนักศึกษาด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่พบในแบบทดสอบ
ปรนัยฉบับที่ ๔

$Y_4 =$ คะแนนข้อบกพร่องของนักศึกษาด้านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่ตรวจพบจาก
แบบทดสอบอัตนัย

$X_5 =$ คะแนนรวมที่นักศึกษาทำได้จากแบบทดสอบปรนัยทั้ง ๔ ฉบับ

$Y_5 =$ คะแนนรวมที่นักศึกษาทำได้จากแบบทดสอบอัตนัย

นักศึกษา	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	Y_1	Y_2	Y_3	Y_4	Y_5
1	21	11	6	9	73	23	10	0	2	20
2	28	13	9	6	64	24	6	2	0	28
3	20	12	9	8	71	19	3	1	0	10
4	28	24	13	14	41	34	7	3	4	15
5	27	15	8	7	63	32	11	4	0	10
6	23	15	8	7	67	22	14	2	1	16
7	19	15	11	8	57	34	8	4	1	15

นักศึกษา	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅
8	23	17	11	8	61	33	15	1	2	20
9	18	18	10	7	67	27	9	6	0	20
10	21	17	8	8	66	35	12	1	0	19
11	23	21	11	10	55	25	16	3	0	20
12	27	20	11	9	53	35	12	1	0	11
13	26	18	12	9	55	25	11	0	0	21
14	26	20	12	9	53	17	9	0	0	19
15	23	20	8	8	61	26	10	0	0	6
16	34	25	15	13	33	34	12	0	2	12
17	24	21	10	7	58	27	11	0	1	13
18	31	22	17	11	39	27	14	1	4	8
19	29	23	13	11	45	19	12	3	0	10
20	25	21	7	6	61	29	10	0	0	12
21	30	21	11	6	52	22	8	1	0	8
22	23	21	9	8	59	17	5	0	0	38
23	25	21	9	7	58	33	3	2	1	10
24	32	23	11	9	45	30	5	1	1	18
25	18	19	8	6	69	26	7	2	0	22
26	37	24	14	11	34	35	13	1	3	10
27	26	20	10	8	56	22	10	2	0	14
28	25	21	10	7	57	26	8	2	0	22
29	23	19	10	11	58	23	12	4	3	15
30	37	24	11	12	31	27	12	0	2	19
31	23	21	9	6	66	24	12	1	1	10

นักศึกษา	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	Y_1	Y_2	Y_3	Y_4	Y_5
32	29	21	11	8	51	31	17	2	1	9
33	21	17	7	7	68	14	3	0	1	24
34	40	23	17	11	32	26	13	2	2	11
35	35	27	13	9	36	33	11	1	1	14
36	30	21	11	8	50	30	14	0	1	18
37	24	17	13	7	59	24	8	1	2	21
38	23	19	11	11	56	30	10	0	0	24
39	24	19	11	9	54	17	13	1	1	26
40	28	23	15	11	43	21	6	0	2	15
41	27	18	9	6	50	19	11	2	1	19
42	27	19	10	7	57	20	10	0	1	27
43	30	19	10	7	54	24	12	0	0	20
44	33	22	7	6	52	30	14	1	1	21
45	24	20	9	6	61	21	8	0	1	28
46	25	18	9	7	61	27	13	2	0	20
47	29	17	8	6	60	26	15	1	0	25
48	30	21	9	6	54	32	9	1	0	17
49	24	16	10	8	62	15	11	0	0	22
50	29	18	8	8	57	18	7	1	0	24
51	19	15	8	6	72	30	16	0	2	31
52	26	19	8	8	59	19	11	1	1	19
53	22	19	5	6	68	27	6	1	2	23
54	37	26	12	11	34	15	18	0	1	12
55	27	26	7	6	54	24	10	0	0	18

นักศึกษา	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅
56	31	20	9	7	53	32	4	1	1	16
57	19	21	12	6	62	18	11	0	1	24
58	32	25	12	9	42	20	9	2	1	17
59	21	26	11	4	58	17	10	0	2	21
60	36	22	10	13	39	17	10	0	0	19
61	28	20	12	6	54	12	5	2	4	15
62	19	19	8	5	69	20	11	0	1	27
63	31	22	13	10	44	15	7	1	2	16
64	24	21	10	6	56	23	14	2	0	26
65	19	20	9	7	65	19	9	0	2	30
66	21	22	8	7	62	20	13	1	1	28
67	34	26	13	11	36	14	8	3	1	12
68	29	23	12	8	48	24	10	0	0	19
69	33	23	10	9	45	18	11	3	1	22
70	26	19	10	5	60	19	12	1	3	34
71	30	25	15	11	39	11	13	0	2	15
72	28	23	10	11	49	18	7	0	1	20
73	27	22	11	8	52	24	10	2	2	22
74	21	25	12	8	54	27	9	0	2	22
75	34	23	14	12	37	17	12	1	0	18
76	24	18	11	8	59	21	11	0	0	27
77	24	20	11	7	58	15	10	0	1	30
78	24	20	10	7	59	13	7	0	3	24
79	28	25	12	9	46	18	9	0	0	16

นักศึกษา	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅
80	22	19	11	11	57	24	12	1	1	27
81	32	20	13	8	47	13	10	1	1	19
82	22	19	13	7	59	19	11	2	1	23
83	24	21	10	7	58	15	4	1	0	18
84	22	22	6	7	66	20	8	1	0	27
85	23	21	10	7	59	16	11	1	2	19
86	23	19	7	5	66	24	6	2	0	28
87	26	20	8	6	60	13	11	1	0	25
88	28	22	11	7	52	20	9	0	1	20
89	23	21	8	5	63	30	12	1	1	27
90	29	19	9	7	56	25	8	0	0	21
91	21	19	9	7	64	16	11	1	1	19
92	21	21	12	7	59	19	7	2	3	22
93	34	24	10	7	45	6	3	1	0	16
94	34	21	7	8	50	13	8	0	2	19
95	20	19	10	7	64	15	11	0	0	29
96	24	17	10	6	63	20	8	2	1	31
97	24	19	9	3	65	19	13	0	2	30
98	18	18	7	9	68	31	10	1	0	26
99	36	24	12	10	38	16	10	0	2	13
100	22	18	10	7	63	21	11	1	1	25

$$r_1 = -0.04$$

$$r_3 = 0.05$$

$$r_5 = 0.50^{**}$$

$$r_2 = 0.07$$

$$r_4 = 0.18$$

** คำนวณจากสถิติที่ระดับ .00

หมายเหตุ

ทั้งแต่นักศึกษาคนที่ ๑๐๑ เป็นต้นไป เป็นข้อมูลเฉพาะข้อบกพร่องทั้ง ๔ ด้านจากแบบทดสอบ ปรนัย

นักศึกษา	X_1	X_2	X_3	X_4	นักศึกษา	X_1	X_2	X_3	X_4
101	30	15	10	11	125	28	17	8	10
102	27	16	9	10	126	28	18	9	7
103	26	20	10	8	127	39	23	10	8
104	30	21	9	9	128	24	20	9	7
105	33	26	15	11	129	40	20	14	6
106	26	24	10	8	130	23	18	7	6
107	39	23	15	9	131	36	21	5	10
108	36	23	14	11	132	33	20	15	10
109	28	19	11	8	133	32	19	11	7
110	39	26	15	11	134	24	19	10	8
111	35	26	13	10	135	22	22	11	7
112	25	19	9	7	136	27	22	12	8
113	28	19	12	8	137	32	23	8	8
114	35	28	14	10	138	33	22	15	9
115	40	28	16	12	139	24	23	10	7
116	27	17	10	7	140	24	27	13	9
117	33	22	14	9	141	31	17	9	8
118	30	19	13	10	142	27	20	9	7
119	22	21	9	9	143	22	18	11	7
120	27	19	12	11	144	24	25	13	7
121	27	22	9	9	145	25	23	11	9
122	25	19	11	9	146	23	21	11	7
123	37	25	13	10	147	31	20	12	12
124	23	17	10	7	148	37	22	14	12

นักศึกษา	x_1	x_2	x_3	x_4	นักศึกษา	x_1	x_2	x_3	x_4
149	25	20	14	8	161	24	19	13	9
150	29	19	10	8	162	27	21	12	8
151	30	24	10	9	163	22	27	10	10
152	28	23	9	10	164	26	23	12	9
153	24	20	10	7	165	32	20	10	5
154	22	19	8	8					
155	22	20	7	8					
156	31	20	11	9					
157	27	21	12	9					
158	34	22	12	9					
159	24	21	11	8					
160	26	21	12	6					

วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร

๑๔ ธันวาคม ๒๕๑๖

เรื่อง ขอความร่วมมือในการทำแบบทดสอบ

เรียน นักศึกษาทุกท่าน

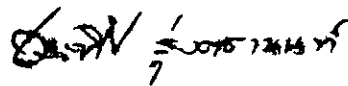
ข้าพเจ้าเป็นนิสิตปริญญาโทวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร มีความประสงค์ที่จะทำการศึกษาเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในวิทยาลัยครู ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นปีที่ ๒ เพื่อเขียนเป็นปริญญานิพนธ์ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

การศึกษาดังกล่าวนี้นี้จะได้รับผลสมความมุ่งหมาย ก็ด้วยความร่วมมือจากท่านในการทำแบบทดสอบอย่างเต็มความสามารถ ผลจากการศึกษาจะทำให้ทราบถึงข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะได้นำไปเป็นข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ได้รับผลดียิ่งขึ้น ดังนั้นความร่วมมือและการช่วยเหลือของท่านนับว่าเป็นประโยชน์ต่อการศึกษานี้ทางหนึ่งด้วย

อนึ่ง ข้อมูลที่ได้รับจากการทำแบบทดสอบเหล่านี้จะไม่กระทบกระเทือนต่อผลการศึกษาของท่านแต่อย่างใด และจะถูกเก็บรักษาไว้เป็นความลับ

ข้าพเจ้าขอขอบคุณนักศึกษาทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือช่วยเหลืออย่างดีมา ณ ที่นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายประทีป รุ่งทรานนท์)

การอธิบายวิธีทำแบบทดสอบ

๑. แบบทดสอบแบ่งเป็น ๕ ตอน คือ

Part I. โครงสร้างทางไวยากรณ์ (Grammatical Structure)

Part II. คำศัพท์และสำนวน (Vocabulary and Idiomatic Usage)

Part III. การสะกดคำ (Spelling)

Part IV. เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation)

Part V. ความสามารถในการเขียน (Writing Ability)

๒. แบบทดสอบตอนที่ I-IV เป็นแบบปรนัยชนิดให้เลือกตอบ ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด ชัดเจนที่สุด เพียงข้อเดียว หากบาท X ลงในช่องว่างของกระดาษคำตอบ ให้ตรงกับข้อที่ท่านเลือก ตัวอย่างเช่น ท่านเลือก ข้อ c ให้ทำดังนี้

a	b	c	d
.....		..X..	

๓. แบบทดสอบตอนที่ V. ให้ท่านเขียนคำตอบทั้งหมดลงในกระดาษคำตอบ โดยไม่ต้องลอกประโยคเดิม มีรายละเอียดดังนี้

- A. เขียนเฉพาะคำตอบที่ท่านคิดว่าทำให้ประโยคแต่ละข้อสมบูรณ์ มีจำนวน ๑๐ ข้อ
- B. เขียนประโยคที่ท่านได้แก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์แล้ว มีจำนวน ๑๐ ข้อ
- C. เขียนเฉพาะคำตอบที่ท่านเติมลงไปในช่วงว่างซึ่งจะทำให้ประโยคหรือข้อความนั้นสมบูรณ์ตามหมายเลขที่ระบุไว้ เช่น ช่อง (1) ท่านเติมคำว่า it ก็เขียนในกระดาษคำตอบว่า 1. it โปรดเลือกคำหรือกลุ่มคำที่เหมาะสมมาเติมให้ครบทั้ง ๑๒ ช่อง
- D. ให้ท่านเลือกคำที่กำหนดให้ทั้ง ๑๔ คำ มาเติมในช่วงว่างเพื่อทำให้ใจความในเรื่องสมบูรณ์ โปรดเขียนคำที่ท่านเลือกลงในกระดาษคำตอบพร้อมกับหมายเลขของช่องที่ท่านเลือกเติม เช่น ช่องที่ 1 ท่านเลือก the ก็เขียนในกระดาษคำตอบว่า 1 the

โปรดอ่านคำสั่งอย่างรอบคอบและพยายามทำทุกข้อ

Part I. Grammatical Structure

A. Choose the correct word or words to complete each sentence.

X = No word is needed.

1. Who is boy over there?
a) a b) the
c) an d) X	8. There are pages in this
book than in that one.
a) less b) many
c) much d) fewer
2. Lee seldom makes
mistakes in his spelling.
a) none b) any
c) no d) some	9. I don't know there is
any milk left.
a) that b) if
c) about d) X
3. My uncle died July 8th.
a) in b) at
c) on d) during	10. There is European working
in your firm, isn't there?
a) a b) an
c) the d) X
4. I have headache.
a) a b) an
c) the d) X	11. Buses are cheaper than
taxis.
a) much b) very
c) so d) more
5. My parents come here
a) everyday b) every day
c) everydays d) every days	12. She has no pen to write
a) by b) with
c) in ink d) X
6. This is the house I live.
a) which b) where
c) that d) in where	13. The accident in front of
my school.
a) happens b) happen
c) happened d) was happened
7. sun rises in east
and sets in west.
a) A, an, a b) The, an, a
c) A, the, the c) The, the, the	

14. My father travel a lot when he was young.
 a) is used to b) was used to
 c) used to d) was using to
15. He went to church this morning.
 a) a b) an
 c) the d) X
16. As the question was very difficult, boys could answer it.
 a) little b) a little
 c) few d) a few
17. I stopped water because I was very thirsty.
 a) Drink b) to drink
 c) drinking d) drank
18. We have very left.
 a) little time b) little times
 c) few times d) few time
19. Queen of England visited North America last year.
 a) The , the b) X , the
 c) X , X d) The , X
20. It is dangerous the road without looking both ways.
 a) cross b) to cross
 c) crossing d) across
21. "Tim didn't come late today."
 "....."
 a) Neither was his brother.
 b) His brother wasn't neither.
 c) Neither his brother did.
 d) Neither did his brother.
22. I am to lift this stone.
 a) strong not enough
 b) enough not strong
 c) not strong enough
 d) not enough strong
23. the bad news, she fainted.
 a) Hear b) To hear
 c) Heard d) Hearing
24. Soviet Union is near North Pole.
 a) The , the b) The , X
 c) X , the d) X , X
25. Do it as as you can.
 a) good b) well
 c) better d) best
26. The girl ran away from the burning house.
 a) frightened b) frighten
 c) frightening d) fright

27. What do you want me to do with the people outside?
 a) who wait b) who waiting
 c) who they are waiting
 d) who are waiting
28. Most of the people were saved from the flood. Only 4 persons
 a) died b) dead
 c) were died d) to be dead
29. I think that I to do this work.
 a) am able b) can be able
 c) to be able d) can
30. These
 a) are mine books
 b) books are mine
 c) books are my
 d) books are belong to me
31. The two girls love very much.
 a) each other b) one another
 c) the other d) the others
32. One of the books on the table yours.
 a) be b) is
 c) are d) being
33. The hunter heard the noise of the elephant before the other men
 a) was b) were
 c) do d) did
34. I felt the wind against my face.
 a) blow b) blows
 c) blowing d) blew
35. Here from London.
 a) is an interesting news
 b) are interesting news
 c) is an interesting item of news
 d) are some interesting news
36. Your new book will every reader.
 a) interest b) interosts
 c) interested d) interesting
37. This word in many different ways.
 a) uses b) can use
 c) does use d) can be used
38. They never come to our house,?
 a) do they b) don't they
 c) aren't they d) will they

39. Please come back

- a) as soon as you are possible. c) as quickly as possible <
b) as soon as possible d) as quickly as you are possible

B. From each of the following groups of sentences, choose the one that is grammatically correct.

40. a) The brave are always honoured. 44. a) If I met her yesterday,
b) The brave is always honoured. I would spoke to her.
c) Brave man is always honoured. b) If I met her yesterday,
d) The brave men are always honoured. I would have spoken to her.
41. a) Though he is poor, he is honest. c) If I had met her yesterday,
b) In spite of his poor, he is I would speak to her.
honest. d) If I had met her yesterday,
c) He is poor but honest. I would have spoken to her.
- d) Although he is poor, yet he 45. a) A house made of bricks
is honest. lasts longer than that
made of wood.
42. a) Does this knife belong to you? b) A house made of bricks
b) Is this knife belong to you? lasts longer than one
c) Does this knife belong to your? made of wood.
d) Is this knife belong to yours?
43. a) This stone is too heavy for c) The house made of bricks
me to lift it. lasts longer than one
b) This stone is too heavy for made of wood.
me to lift.
c) This stone is too heavy to
lift for me.
d) This stone is too heavy that
I can't lift it.

46. a) I work very hard for the last three months.
 b) I worked very hard for the last three months.
 c) I am working very hard for the last three months.
 d) I have been working very hard for the last three months.

C. Choose the most appropriate question for each of the following answers.

47. In 1960

a) How long have you used this dictionary?

b) When did you buy this dictionary?

c) Since when have you used this dictionary?

d) When will you use this dictionary?

48. My father is a business man.

a) Is your father a business man?

b) Who is your father?

c) What is your father?

d) How is your father?

49. He is as tall as I am.

a) Is he taller than you?

b) Is he as tall as you are?

c) Is he tall or short?

d) How tall is he?

50. I prefer coffee.

a) Do you prefer coffee to tea?

b) Do you prefer coffee or tea?

c) You prefer coffee, don't you?

d) Do you prefer coffee?

51. Nothing

a) What did he tell you?

b) Did he tell you anything?

c) He told you something, didn't he?

d) He didn't tell you anything, did he?

52. About an hour

a) When did she speak to you?

b) How long did she speak to you?

c) Did she speak to you for a long time?

d) Did she speak to you for an hour?

Part II. Vocabulary and Idiomatic Usage

Choose the correct word or words to complete each sentence.

1. The king has a large, strong box with gold.
a) full b) filled
c) contained d) consisted
2. He gave me advice, and some money
a) either b) beside
b) as well as d) as well
3. She is looking for
a) employ b) employed
c) employment d) employing
4. of the Thai people work in agriculture.
a) 85 percents b) 85 per cent
c) 85 per-cent d) 85 per-cents
5. Ten is of fifteen.
a) two third b) two-third
c) two thirds d) two-thirds
6. People here do not as much as we do in Europe.
a) shake hands b) shake hand
c) shake the hand
d) shake the hands
7. My television set is
a) not in order
b) out from order
c) out off order
d) out of order
8. I want a box
a) as large as this twice
b) twice as large as this
c) as large twice as this
d) twice large as this
9. I money.
a) am often in lack of
b) often lack of
c) am often lack of
d) often lack
10. What had I?
a) better done b) better do
c) done better d) do better
11. I don't think you are telling me the truth. The window wasn't broken by You broke it!
a) nobody else b) any body
c) anybody d) anybody else

12. What kind is he ?
 a) of a man b) of man
 c) of men d) of the man
13. "I wish you'd join me." means
 "....."
 a) Please join me
 b) I wish you could join me
 c) I hope you will join me
 d) I wish you would join me
14. Sunday is the day of the week.
 a) one b) first
 c) last d) X
15. I am right, ?
 a) am not I b) am I
 c) aren't I d) isn't it
16. He is a good football player,
 but yesterday he played very.....
 a) bad b) badly
 c) good d) well
17. This glass of brandy will
 you good.
 a) do b) make
 c) cause d) take
18. "Must he go with us ?"
 "No, he"
 a) mustn't b) doesn't
 c) needn't d) hasn't
19. He is the man who won't
 his promise.
 a) destroy b) ruin
 c) break d) hurt
20. This is I need.
 a) which b) that
 c) one d) what
21. When I say "I never drink,"
 I mean
 a) I've never drunk
 b) I do not drink
 c) I drink very little
 d) I drink only fresh water.
22. She said, "....."
 a) Seldom we hear him sing
 b) Seldom do we hear him sing
 c) We hear him sing seldom
 d) We seldom hear him to sing
23. "Would you like tea or coffee ?"
 "....."
 a) Yes, please b) Both, please
 c) Coffee, please d) Neither, please
24. "Tim has been to London."
 means "....."
 a) Tim is now in London
 b) Tim has already come back
 from London.
 c) Tim is on his way to London
 d) Tim has been in London for
 a long time

25. Tea here is than coffee.
a) very good, much better
b) much good, much better
c) much good, very better
d) very good, very better
26. My school begins at
a) thirty minutes past eight
b) half past eight
c) thirty minutes to nine
d) a half past eight
27. They travelling by sea
to Japan.
a) decided b) enjoyed
c) wanted d) hoped
28. her letter will come today.
a) Sometimes b) Some time
c) Any time d) Perhaps
29. Nixon was delighted to be
elected
a) president b) a president
c) the president
d) being president
30. I am so poor that I have no
good to wear.
a) cloth b) cloths
c) clothes d) clothe
31. The temperature went below
the point last night.
a) freezing b) freeze
c) froze d) frozen
32. You see those two books on
the table. Take one and I'll
take
a) another b) other
c) one another d) the other
33. "Are they small letters?"
"No, they are letters."
a) big b) large
c) great d) capital
- ***

Part III. Spelling

A. Choose the correct answer to fill each blank.

1. I his letter this morning. 9. My sister's daughter is my
a) received b) recieved
c) recived d) receved a) niece b) neice
2. This is an to the rule. c) neace d) niace
a) acception b) ecception 10. He is with anxiety.
c) axception d) exception a) exsausted b) exhausted
3. He is a very good c) excausted d) exhorsted
a) neighbor b) nehbor 11. Her essay is not
c) neighber d) neghbor to yours.
4. Tomorrow will be of June. a) inferier b) inferiar
a) twenty b) twentyth c) inferior d) infirior
c) twentieth d) twentieth
5. This diamond ring is
a) valuable b) valueable
c) valiable d) valluablo
6. I have a in my right hand.
a) cigarat b) cigarette
c) cicarrete d) cigarette
7. Yesterday we met a
a) foreigner b) forener
c) foreiner d) foriner
8. It is to look both ways
before crossing the road.
a) nessossary b) neccessary
c) necessary d) necesary

B. Identify the misspelled word from the following groups of words.

12. a) surprize
b) economize
c) localize
d) modernize

13. a) buffaloes
b) moquitos
c) heroes
d) photoes

14. a) truely
b) lovely
c) likely
d) realy

15. a) eatable
b) laughable
c) adviseable
d) serviceable

16. a) thieves
b) wolves
c) rooves
d) halves

17. a) coppy
b) skinny
c) respectfully
d) finally

18. a) acknowledgement
b) reputation
c) unfortuneately
d) suspicious

19. a) arguement
b) pronoucing
c) attempting
d) intonation

20. a) ships
b) sheeps
c) chips
d) sheets

Part IV. Punctuation

A. Choose the correct punctuation mark.

1. He wants to succeed ____ so he tries his best.
a) . b) ,
c) ; d) -
2. Longfellow wrote the poem ".....".
a) The arrow and the song
b) The Arrow And The Song
c) The Arrow and the Song
d) The Arrow and The Song
3.I replied.
a) "She ran away,"
b) "She ran away"
c) She ran away!
d) (She ran away)
4. The singular form is 'man' ____ the plural form is 'men'.
a) . b) ,
c) ; d) :
5. Here is book.
a) somebody's b) somebodys'
c) somebody d) somebodies'
6. The boy shouted,.....
a) "Fire" b) "Fire."
c) "Fire," d) "Fire!"
7. During the Second World War London was heavily bombed.
a) [1939-1945] b) (1939-1945)
c) "1939-1945" d) 1939-1945

B. Choose the correct punctuated sentence.

8. a) I know that many writers do it, but I remain unconvinced.
b) I know that many writers do it; but I remain unconvinced.
c) I know that many writers do it. But I remain unconvinced.
d) I know that many writers do it but I remain unconvinced.

9. a) She is a charming, dignified, and able, woman.
 b) She is a charming, dignified, and able woman.
 c) She is a charming, dignified and able woman.
 d) She is a charming dignified and able woman.
10. a) If I'm not too tired, I may go shopping.
 b) If I'm not too tired I may go shopping.
 c) If I'm not too tired-I may go shopping.
 d) If I'm not too tired, I may go shopping.
11. a) An article on modern art appeared in the recent issue of Life.
 b) An article on modern art appeared in the recent issue of Life.
 c) An article on modern art appeared in the recent issue of (Life).
 d) An article on modern art appeared in the recent issue of 'Life'.
12. a) Tom is his brother in law. b) Tom is his brother-in law.
 c) Tom is his brother-in-law. d) Tom is ~~his~~ brother in-law.
13. a) How wonderful is this story! b) How wonderful this story is.
 c) How wonderful this story is? d) How wonderful this story is!
14. Last week I went to the theatre with my
 a) ten year old nephew b) ten-year-old-nephew
 c) ten-years-old nephew d) ten-year-old nephew
15. the old man said.
 a) "Ask her if she did it!" b) "Ask her if she did it?"
 c) " Ask her if she did it," d) "Ask her if she did it."

Part V. Writing Ability

A. Complete the following sentences.

- ✓ 1. If I were in your position, I
- ✓ 2. His bad health makes him
- ✓ 3. Though he is poor,
4. Are you afraid
5. She on clothes.
6. My son is alone.
7. Gold is than silver.
- ✓ 8. I ask him how far
9. My friend didn't buy this car because it
10. Sixteen is six but sixty.

B. Correct these sentences.

1. My wife don't like living in Bangkok, and I don't, too.
- ✓ 2. David is elder than his wife four years.
3. The longer you stay with us, it will be the better.
4. I cut my hair one time a month.
5. Last night I reach home fifteen minutes past eleven.
6. Is that pen belong to yours?
7. You'd better to keep quiet don't you?
8. She enjoys to read and I enjoy too.
- ✓ 9. If I had enough money I buy this house.
- ✓ 10. The dog beats by it owner this morning.

C. Complete the following sentences to build up a story describing a man's experience on a car accident. Be careful to make sentences grammatically correct and sensible. ONE word or MORE than one word is required to complete each blank.

This happened to me

It was (1) that evening and it (2) rain, so I (3) home. When I (4) the bus, (5) raining heavily. Without looking (6) before (7) the road as usual, I quickly (8) the road. (9) I heard a noise of a car brake and before moving any further, that car (10). I found myself in the hospital the following day and (11) that my left leg and my right arm (12).

D. Put one of the words given in the list below in each blank space. Use each word only ONCE.

for	it	in	a	very	to
and	I	so	of	with	at
to be	me	since	the	because	that

(1) the afternoon (2) April 30, a postman came (3) my house (4) delivered a telegram to me. (5) told (6) that (7) had passed (8) entrance examination. I was (9) excited and glad (10) I cried out loudly (11) joy, telling everybody that I had succeeded (12) last. I was (13) happy (14) a student of Prasannmitr College of Education (15) I had hoped (16) it (17) I became (18) teacher student.
